Stuk **1045** (2001-2002) – Nr. 3

V L A A M S P A R L E M E N T

Zitting 2001-2002

15 april 2002

ONTWERP VAN DECREET

betreffende water bestemd voor menselijke aanwending

VERSLAG

namens de Commissie voor Leefmilieu, Natuurbehoud en Ruimtelijke Ordening uitgebracht door de heer Jos Bex

Samenstelling van de commissie :

Voorzitter : de heer Jacques Timmermans.

Vaste leden :

de heren Gerald Kindermans, Jan Laurys, Erik Matthijs, Jef Van Looy ;

de heer Jacques Devolder, mevrouw Dominique Guns, de heren Patrick Lachaert, Paul Wille ;

de heer Jean Geraerts, mevrouw Marleen Van den Eynde, de heer Frans Wymeersch ;

de heren Jacky Maes, Jacques Timmermans ;

mevrouw Isabel Vertriest ;

de heer Jos Bex.

Plaatsvervangers :

de heer Jos De Meyer, mevrouw Gisèle Gardeyn-Debever, de heren Mark Van der Poorten, Jan Verfaillie ;

de heer Louis Bril, mevrouw Anny De Maght-Aelbrecht, de heren Guy Sols, Gilbert Van Baelen ;

mevrouw Niki De Gryze, de heren Julien Librecht, Jan Penris ;

de heren Bruno Tobback, Jan Van Duppen ;

de heer Johan Malcorps ;

de heer Herman Lauwers.

Zie :

1045 (2001-2002)

– Nr. 1 : Ontwerp van decreet + Errata

– Nr. 2 : Amendementen

INHOUD

Blz.

I. TOELICHTING DOOR DE MINISTER 4

II. ALGEMENE BESPREKING 8

II.1. Organisatie van hoorzittingen – resolutie betreffende de drinkwatervoorziening 8

II.2. Algemene opmerkingen 8

II.3. Reguleringsinstantie 10

II.4. Openbare dienstverplichtingen en drinkwaterprijs 12

II.5. Drinkwaternota 18

III. ARTIKELSGEWIJZE BESPREKING 18

IV. EINDSTEMMING 25

TEKST AANGENOMEN DOOR DE COMMISSIE 26

DAMES EN HEREN,

De Commissie voor Leefmilieu, Natuurbehoud en Ruimtelijke Ordening besprak op 7, 14 en 21 maart 2002 het ontwerp van decreet betreffende water bestemd voor menselijke aanwending.

I. TOELICHTING DOOR DE MINISTER

Mevrouw Vera Dua, Vlaams minister van Leefmilieu en Landbouw, gaf op 7 maart 2002 in de commissie een toelichting bij het ontwerp van decreet.

Inleiding

Het ontwerp van decreet beoogt in eerste instantie een omzetting van richtlijn 98/83/EG van de Raad van 3 november 1998 betreffende de kwaliteit van voor menselijke consumptie bestemd water, omzetting die had moeten gebeuren tegen 25 december 2000. Thans loopt een procedure van ingebrekestelling wegens niet tijdige omzetting van de richtlijn. Recent heeft de Europese Commissie nog meegedeeld dat ze doorgaat met de procedure waarbij België voor het Europese Hof van Justitie wordt gedaagd. De Commissie weet dat de Vlaamse regering een ontwerp van decreet heeft opgesteld, maar houdt enkel rekening met gestemde wetteksten.

De minister wijst erop dat het ontwerp een kaderdecreet betreft. Het decreet alleen volstaat volgens de minister niet voor de volledige omzetting van de richtlijn. Er moeten nog uitvoerende bepalingen inzake de kwaliteit van het gedistribueerde water, de controle daarop en de rapportering worden genomen in een afzonderlijk uitvoeringsbesluit. Er is daarover een ontwerp van uitvoeringsbesluit beschikbaar, dat aan de commissieleden wordt bezorgd.

Voor een deel van het voorwerp van de richtlijn, onder meer wat de radioactiviteit betreft, is de federale overheid bevoegd. Dit aspect zal dus door een Belgische wet uitvoering krijgen.

Belangrijk is te noteren dat daar waar de vroegere wetten en besluiten inzake drinkwater zeer sterk georiënteerd waren op aspecten van volksgezondheid, in het ontwerp nu ook de taken van de drinkwatersector inzake duurzaam watergebruik worden benadrukt. Het decreet beoogt aan de overheid een aantal beheers- en beleidsinstrumenten aan te reiken om de drinkwatersector te sturen en te ondersteunen inzake het duurzaam watergebruik. Ook duurzame watervoorziening wordt benadrukt als aspect van duurzame ontwikkeling. Bij elke beslissing of handeling moet eveneens rekening gehouden worden met sociale en economische aspecten.

De drinkwatermaatschappijen of drinkwaterbedrijven zijn historisch gegroeid vanuit of op initiatief van de gemeenten. Momenteel zijn alle drinkwatermaatschappijen, op de Vlaamse Maatschappij voor Watervoorziening (VMW) na, ofwel gemeentebedrijven ofwel intergemeentelijke samenwerkingsverbanden en vallen ze administratief onder het toezicht van de Vlaamse minister bevoegd voor binnenlandse aangelegenheden. Beleidsmatig moeten zij echter aangestuurd worden door de minister bevoegd voor leefmilieu. Het huidige beeld van de drinkwatersector, zijnde een lappendeken van maatschappijen, is te verklaren vanuit deze historische achtergrond. De versnippering is ook het gevolg van het feit dat om bedrijfseconomische en technische redenen de winning van water (grond- en oppervlaktewater), de zuivering tot drinkwater en de distributie lokaal gebeurden en dat daarbij transport van drinkwater over lange afstanden werd vermeden. Dit belet niet dat de maatschappijen onderling of met andere publieke of private rechtspersonen overeenkomsten sluiten om bepaalde operationele onderdelen van hun bedrijfsvoering (bijvoorbeeld aankopen, registratie van het verbruik, facturatie, infrastructuurwerken) gezamenlijk aan te pakken. Dit verandert op zich niets aan het openbaar karakter van de drinkwaterbedrijven.

Of de huidige bevoegdheid inzake waterbedeling op gemeentelijk niveau gehouden moet worden dan wel op het niveau van provincie of gewest moet worden gebracht, is een onderdeel van het kerntakendebat dat aan de gang is.

Ook de sociale verplichtingen van de drinkwatersector, met name de levering van een minimale hoeveelheid drinkwater, worden in het decreet opgenomen. Artikel 5 van het ontwerp kent aan de Vlaamse regering de bevoegdheid toe nadere regels uit te werken voor het leveren van een gratis hoeveelheid water. Bij uitvoeringsbesluit zal de regeling van de wet van 14 augustus 1933 betreffende de bescherming van drinkwaters overgenomen worden en bijkomend uitgewerkt worden voor appartementsgebouwen, personen die verhuizen en personen die zich niet kunnen domiciliëren (personeel van ambassades, consulaten en internationale of supranationale organisaties).

De minister benadrukt verder dat in dit ontwerp van decreet reeds zoveel mogelijk een afstemming wordt nagestreefd met richtlijn 2000/60/EG van het Europees Parlement en de Raad van 23 oktober 2000 tot vaststelling van een kader voor communautaire maatregelen betreffende het waterbeleid (kaderrichtlijn water).

Omwille van de zekerheid van conforme implementatie van richtlijn 98/83/EG wordt geopteerd om zo dicht mogelijk bij het taalgebruik van de Europese richtlijn te blijven. Dit komt volgens de minister wel niet steeds de leesbaarheid van het ontwerp van decreet ten goede.

Daar waar de vroegere reglementering enkel betrekking had op drinkwater, wordt nu de mogelijkheid geschapen om regulerend op te treden voor al het water bestemd voor menselijke aanwending. Het gaat daarbij zowel om het water bestemd voor menselijke consumptie, als om tweedecircuitwater en al het overige water dat aangewend wordt voor huishoudelijke, agrarische of industriële toepassingen, ongeacht de herkomst en de behandeling of zuivering van het water.

Het decreet beoogt ook om de verantwoordelijkheden van enerzijds de waterleverancier die een openbaar of privaat distributienet beheert en anderzijds de abonnee die het huishoudelijk net beheert, goed af te bakenen. De Europese richtlijn bepaalt immers dat de lidstaten ervoor moeten zorgen dat het water aan de kraan aan de kwaliteitseisen voldoet, wat betekent dat niet alleen de leverancier voor de kwaliteit instaat.

De minister overloopt bondig de inhoud van het ontwerp van decreet.

Algemene bepalingen

In artikel 2 worden alfabetisch een aantal definities van begrippen opgenomen die nodig zijn voor de omzetting van de richtlijn of de toepassing van het kaderdecreet. De definities zijn vaak overgenomen van bestaande decreten en besluiten. Nieuw is de definitie van "tweedecircuitwater".

In artikel 3 wordt de algemene doelstelling van het decreet gedefinieerd. Het decreet beoogt een duurzame watervoorziening en een duurzaam watergebruik.

Kwaliteit en levering van water

Hoofdstuk II bevat bepalingen inzake kwaliteit en levering van water bestemd voor menselijke aanwending. Om snel gevolg te kunnen geven aan de Europese ontwikkelingen, geeft het decreet aan de Vlaamse regering de bevoegdheid om de nadere uitwerking van een aantal bepalingen van het decreet te regelen.

De kwaliteitseisen van water kunnen onder meer worden uitgedrukt in parameterwaarden. Hier moet wel benadrukt worden dat de normen voor de parameterwaarden voornamelijk gebaseerd zullen zijn op volksgezondheidskundige argumenten, waarbij – in zoverre de volksgezondheid niet in het gedrang komt – met economische (en sociale) factoren rekening wordt gehouden.

Bijkomend wordt de mogelijkheid opgenomen om een technische reglementering met betrekking tot het gebruik van tweedecircuitwater op te stellen. Ter bescherming van de volksgezondheid zou het nuttig zijn om reglementeringen op te stellen met betrekking tot het leidingnet binnenshuis voor tweedecircuitwater, zodat bijvoorbeeld een duidelijk onderscheid kan gemaakt worden tussen het huishoudelijk leidingnet (voor water bestemd voor menselijke consumptie) en het leidingnet voor tweedecircuitwater.

Dit betekent dat ook een verplichte keuring van het huishoudelijk leidingnet, de systemen voor opvang, winning en behandeling van tweedecircuitwater en het leidingnet dat gebruikt wordt voor tweedecircuitwater, voorafgaand aan de ingebruikname ervan en bij belangrijke wijzigingen, kan opgelegd worden. Gelet op het belang voor de volksgezondheid, is de invoering van een dergelijk controlesysteem naar analogie met de keuring van de elektrische binneninstallatie, wenselijk. Een verplichte keuring kan wellicht ook een aantal discussies vermijden tussen waterleverancier, eigenaar en abonnee over hun respectievelijke verantwoordelijkheden.

De richtlijn legt de verplichting op de kwaliteit van het water bestemd voor menselijke consumptie, dat geleverd wordt via een distributienet, te controleren op het punt binnen een perceel of gebouw waar het water uit de kranen komt die gewoonlijk worden aangewend voor water bestemd voor menselijke consumptie. Voor wat betreft het water bestemd voor menselijke consumptie dat door de huishoudelijke abonnees wordt aangewend, kan de controle aan de keukenkraan als representatief worden aangenomen.

Het huishoudelijke leidingnet heeft een grote invloed op de kwaliteit van het water aan de kraan. Het is dus nuttig dat in de toekomst nadere regels kunnen worden opgesteld, bijvoorbeeld voor wat betreft het gebruik van materialen voor de leidingen (geen lood), het gebruik van warmwatertoestellen (om Legionella-proliferatie te vermijden), enzovoort. Ook met het oog op de vaststelling van de verantwoordelijkheden voor de kwaliteit van het water, moet de waterleverancier het recht hebben het huishoudelijk leidingnet te controleren.

De Vlaamse regering kan nadere (algemene) regels vaststellen met betrekking tot de herstelmaatregelen en de beperkingen van het gebruik die moeten opgelegd worden indien het water dat geleverd wordt niet aan de kwaliteitseisen voldoet.

De Vlaamse regering kan door middel van sensibiliseringsacties de betrokken bevolking inlichten over de mogelijke gevaren bij risicosituaties en over de mogelijke herstelmaatregelen die zij kunnen uitvoeren. De bevolking moet tevens geïnformeerd worden indien aan de waterleverancier afwijkingen op de parameterwaarden worden toegestaan.

Daarnaast kan elke verbruiker, op eenvoudige vraag, van zijn waterleverancier informatie krijgen over de kwaliteit en de levering van het voor menselijke consumptie bestemd water.

De waterleverancier moet op eenvoudige vraag de nodige gegevens inzake de kwaliteit en kwantiteit van het water aan de bevoegde diensten van de Vlaamse regering bezorgen. Elke drie jaar zal door de Vlaamse regering een verslag gepubliceerd worden over de kwaliteit en de levering van het voor menselijke consumptie bestemde water. Dit driejaarlijks rapport wordt opgelegd door de Europese richtlijn.

In artikel 5 wordt bepaald dat de Vlaamse regering nadere regels kan vaststellen met betrekking tot de aansluiting en het aansluitrecht van een woning op het openbaar waterdistributienetwerk.

Ten laatste op 31 december 2007 moet een watermeter worden geplaatst ter hoogte van de bestaande aansluitingen. Het is de bedoeling dat in eerste instantie een uitdovingbeleid gevoerd wordt, met name dat voor nieuwe aansluitingen een watermeter verplicht is, en dat daarenboven voor bestaande aansluitingen een versnelde plaatsing van watermeters gebeurt. Door een veralgemeende aanwezigheid van watermeters kan een efficiënter beleid met betrekking tot duurzaam watergebruik gevoerd worden. Ook de Europese kaderrichtlijn water stelt dat de lidstaten ervoor moeten zorgen dat het prijsbeleid adequate prikkels bevat voor de gebruikers om de watervoorraden efficiënt te benutten.

In dit artikel wordt ook bepaald dat de Vlaamse regering nadere regels kan bepalen voor het leveren van een gratis hoeveelheid water bestemd voor menselijke consumptie.

Verantwoordelijkheid van de waterleverancier en controle

In hoofdstuk III worden bepalingen opgenomen met betrekking tot de plaats waar aan de kwaliteitseisen moet worden voldaan en de verantwoordelijkheid van de waterleverancier.

Hoofdstuk IV bevat bepalingen met betrekking tot de controle. De controle van water bestemd voor menselijke consumptie, van het huishoudelijk leidingnet en van de watermeter wordt toevertrouwd aan de leverancier. De bevoegde diensten van de Vlaamse regering kunnen ook controle- en inventarisatietaken uitvoeren. De Vlaamse regering wijst daartoe bevoegde controleambtenaren aan.

Beheers- en beleidsinstrumenten

Hoofdstuk V van het decreet handelt over de beheers- en beleidsinstrumenten en bevat de Afdeling I Openbare dienstverplichtingen, Afdeling II Reguleringsinstantie en Afdeling III Waterverkoopreglement.

De verplichtingen en taken van de waterleveranciers zullen worden vastgesteld door de Vlaamse regering in de vorm van openbare dienstverplichtingen.

De bedoeling is dat de Vlaamse regering binnen de twee jaar na inwerkingtreding van het decreet een reguleringsinstantie opricht. Deze reguleringsinstantie heeft volgens de minister in eerste instantie de opdracht toe te zien op de uitwerking en uitvoering van de openbare dienstverplichtingen. Voor de drinkwatermaatschappijen is een dergelijke instantie een nieuw gegeven.

De exploitatie, het onderhoud en de ontwikkeling van het openbaar waterdistributienetwerk en van de inrichtingen waar water bestemd voor menselijke consumptie wordt geproduceerd, behoort tot het takenpakket van de waterleverancier. De waterleverancier staat in voor een efficiënte, veilige

en betrouwbare werking van het openbaar waterdistributienetwerk, de voorziening van water bestemd voor menselijke consumptie aan zijn abonnees, het aanhouden van een voldoende capaciteit en de koppelingen van het openbaar waterdistributienetwerk tussen verschillende leveringsgebieden en distributiegebieden.

Het principe van duurzaam watergebruik, waarbij minder water wordt aangewend, water van hoge kwaliteit voorbehouden wordt voor toepassingen die dat expliciet vereisen en waarbij het water minder vervuild wordt, geldt als basisprincipe. Het belang hiervan is weerspiegeld in de bepaling dat de waterleverancier het bevorderen van duurzaam watergebruik bij abonnees en verbruikers als openbare dienstverplichting opgelegd krijgt. Daarnaast wordt in de mogelijkheid voorzien om via diverse instrumenten programma's ter bevordering van duurzaam watergebruik uit te voeren.

Omdat een minimale hoeveelheid water bestemd voor menselijke consumptie belangrijk is voor de volksgezondheid, moeten de overheid en de waterleverancier ermee rekening houden dat sociale maatregelen noodzakelijk kunnen zijn opdat dit water voor iedereen betaalbaar zou zijn. In het decreet van 20 december 1996 tot regeling van het recht op minimumlevering van elektriciteit, gas en water is hiervoor reeds een aanzet gegeven.

We leven meer en meer in een dienstenmaatschappij, waarbij de abonnee steeds meer als een klant van de waterleverancier wordt beschouwd. Leveringszekerheid, goede waterkwaliteit, voldoende waterdruk, snelle herstellingen, correcte informatie, korte wachttijden en een adequate service zijn hiervan voorbeelden. De leveringszekerheid moet, omwille van de rechtszekerheid van de burger, waarborgen dat leveringen van diensten en goederen effectief gebeuren, vermits het hier in de meeste gevallen gaat om levensnoodzakelijke behoeften.

Nieuw is ook dat het in acht nemen van milieuzorg als openbare dienstverplichting kan worden opgelegd. Bij het winnen van grondwater en het beoordelen van potentiële waterwinningen moet de waterleverancier de draagkracht van de watervoerende laag in rekening brengen. Tevens moet de waterleverancier rekening houden met de mogelijke gevolgen voor het ecosysteem. Onder meer bij het gebruik van chemicaliën en materialen, het aanleggen van distributieleidingen en het verwijderen van drinkwaterslib moet milieuzorg in acht worden genomen. Een duurzame watervoorziening (zowel winning, opvang, behandeling als distributie) moet gebaseerd zijn op de beste beschikbare technieken. Waterwinning moet ook in de mate van het mogelijke aan het gebruik worden gekoppeld.

De milieukosten moeten geïnventariseerd en beheerst worden en de milieuprestaties moeten meegedeeld worden aan de reguleringsinstantie, zodat deze instantie de prestaties kan beoordelen en kan vergelijken met andere waterleveranciers.

De waterleverancier moet het algemeen en bijzonder verkoopreglement kenbaar maken aan elke abonnee.

De uitvoering van de openbare dienstverplichtingen zal kosten en baten met zich meebrengen, maar door een efficiënt en effectief beheer moet de waterleverancier streven naar zo laag mogelijke kosten. Daarbij moet rekening gehouden worden met de Europese verplichting van de terugwinning van de kosten van de waterdiensten, inclusief de milieukosten en de kosten van de hulpbronnen, overeenkomstig het beginsel dat de vervuiler betaalt. De minister verwijst naar de inspanningen die reeds worden gedaan om vanaf 2003 de afvalwaterheffing op de drinkwaterfactuur te vermelden. Op termijn kan worden gestreefd naar een geïntegreerde en eenvormige waterfactuur voor de kleinverbruikers. Over de mogelijkheden daarvan worden er reeds besprekingen gevoerd met de sector.

Zoals in de elektriciteitssector, wordt een reguleringsinstantie opgericht. De regeling in het voorliggende ontwerp van decreet is geïnspireerd op het decreet van 17 juli 2000 houdende de organisatie van de elektriciteitsmarkt. In de toekomst zou de reguleringsinstantie geïntegreerd kunnen worden in een ruimere reguleringsinstantie, die ook andere aspecten van het leefmilieubeleid behandelt.

De reguleringsinstantie heeft een inventariserende, evaluerende, adviserende en rapporterende opdracht over alle aangelegenheden met betrekking tot water bestemd voor menselijke aanwending. De reguleringsinstantie geeft advies aan en legt voorstellen voor aan de Vlaamse regering, onder meer met betrekking tot de uitwerking en uitvoering van de openbare dienstverplichtingen, de investeringsplanningen in de waterdistributienetwerken en in de productie en invoer van water, de kostenstructuur van de exploitanten en het algemeen waterverkoopreglement. De reguleringsinstantie moet eveneens werken aan passende en doelmatige mechanismen voor harmonisatie, transparantie, functiescheiding en regulering met betrekking tot de

productie, invoer, levering, tarieven en gebruik van water bestemd voor menselijke aanwending.

De reguleringsinstantie staat onder toezicht van de Vlaamse regering, toezicht dat wordt uitgeoefend door een regeringscommissaris die door de Vlaamse regering wordt benoemd. De reguleringsinstantie brengt jaarlijks verslag uit over haar werkzaamheden aan de Vlaamse regering. Dit verslag wordt jaarlijks samen met het evaluatieverslag van de regeringscommissaris meegedeeld aan het Vlaams Parlement, de SERV en de MiNa-Raad.

In de komende maanden moet de oprichting van de reguleringsinstantie verder worden uitgewerkt. Een belangrijke vraag is bijvoorbeeld waar deze reguleringsinstantie zal worden ondergebracht.

Toezicht, dwang- en veiligheidsmaatregelen, strafbepalingen en administratieve geldboetes

De minister verwijst naar de memorie van toelichting bij het ontwerp van decreet voor de bepalingen over toezicht, dwang- en veiligheidsmaatregelen in hoofdstuk VI, de strafbepalingen en administratieve geldboetes in de hoofdstukken VII en VIII en de slotbepalingen in hoofdstuk IX.

II. ALGEMENE BESPREKING

II.1. Organisatie van hoorzittingen – resolutie betreffende de drinkwatervoorziening

In de vergadering van 14 maart 2002 vraagt de heer Erik Matthijs namens de CD&V-fractie dat de commissie een hoorzitting zou organiseren met de Vlaamse Maatschappij voor Watervoorziening (VMW) en de Antwerpse Waterwerken (AWW) om de mening van deze instanties over de krachtlijnen van het ontwerp van decreet te kennen.

De heer Jacques Timmermans, commissievoorzitter, wijst op de hoorzittingen die in januari en februari 2001 in de Subcommissie voor Financiën en Begroting werden gehouden met vertegenwoordigers van de milieuadministratie Aminal, de VMW en de TMVW (Tussengemeentelijke Maatschappij voor Watervoorziening). De hoorzittingen werden georganiseerd naar aanleiding van een artikel over de sterkte-zwakte analyse van de drinkwatersector in Vlaanderen in het Boek van het Rekenhof 1999 en hebben aanleiding gegeven tot de goedkeuring van een resolutie over de drinkwatervoorziening (*Parl. St.* Vl. Parl. 2000-2001, 669/1-3). De commissievoorzitter meent dat het verslag van deze hoorzittingen en de bespreking van de resolutie genoeg informatie bevat. Het is niet nodig om over elk ontwerp van decreet hoorzittingen te organiseren.

Na een korte discussie sluit de commissie zich aan bij het voorstel van de voorzitter om geen hoorzittingen over dit ontwerp van decreet te organiseren. De algemene bespreking wordt voortgezet in de vergadering van 21 maart 2002.

II.2. Algemene opmerkingen

Volgens mevrouw *Dominique Guns* is de hele drinkwatersector in beweging : bepaalde maatschappijen hergroeperen zich of willen andere bedrijven overnemen. Heeft de minister zicht op de richting die dit uitgaat ? De reguleringsinstantie moet ervoor zorgen dat er zich geen monopolies vormen ten nadele van de burger, zonder dat het de bedoeling is dat deze instantie dit alles zelf regelt.

Mevrouw Guns informeert ook naar de uitvoeringsbesluiten. De VLD-fractie neemt aan dat deze beperkt blijven tot de pistes die in de memorie van toelichting worden uiteengezet. Of zullen de openbare dienstverplichtingen die in het ontwerp van decreet worden opgenomen, nog worden uitgebreid ?

Mevrouw *Guns* heeft ook een aantal vragen bij de oprichting van de reguleringsinstantie en het effect van het beleid op de drinkwaterprijs (cfr. infra).

De heer *Erik Matthijs* vindt de tekst van het ontwerp van decreet, dat nochtans al enkele jaren wordt aangekondigd, ontgoochelend. Het is een kaderdecreet geworden waarbij volledige volmacht aan de regering wordt gegeven om alles nader te regelen via uitvoeringsbesluiten, inbegrepen het bepalen van normen. Het ontwerp beantwoordt niet aan de perspectieven die de regering eerder heeft gecreëerd, bijvoorbeeld het invoeren van een eenvormige tariefstructuur voor de drinkwatersector.

Mevrouw *Isabel Vertriest* bevestigt dat het een kaderdecreet betreft, dat een aanzet moet geven om in het zeer versnipperde landschap van de drinkwatersector, waarin diverse maatschappijen actief zijn, meer samenhang te krijgen. De voorliggende tekst bevat echter ook de opdracht om het beleid de komende jaren verder uit te werken en de problematiek van water en drinkwater van nabij te volgen. Daartoe zijn er besluiten van de regering nodig, maar desgevallend moeten ook andere aspecten nog decretaal worden geregeld.

Minister *Vera Dua* bevestigt de stelling van mevrouw Guns dat de sector van drinkwaterwinning en -distributie in beweging is. De drinkwatermaatschappijen realiseren zich dat het waterverbruik in de toekomst zal dalen. Er is het gebruik van hemelwater door particulieren, maar ook de bedrijven oriënteren zich naar duurzaam watergebruik en onderzoeken de mogelijkheden van tweedecircuitwater. De maatschappijen beseffen dat enerzijds hun inkomsten onder druk komen te staan, terwijl anderzijds de vaste kosten blijven. Er zijn besparingsmogelijkheden door beter management en efficiënter beheer, maar er zullen ook nieuwe eisen worden gesteld die opnieuw kosten zullen genereren.

De minister heeft een extern studiebureau de opdracht gegeven een analyse van de sector te maken, gebaseerd op de visie die de maatschappijen zelf hebben over hun toekomst. Diverse actoren zijn actief in de sector, gaande van stedelijke regies tot kleine en grote intercommunale maatschappijen, en de mogelijkheden van een rationalisering moeten worden nagegaan. Uit de eerste voorlopige resultaten van de studie blijkt dat er een zeker conservatisme heerst. Volgens de minister is dit een logische en te verwachten houding, waarbij weinig enthousiasme bestaat voor te snelle drastische wijzigingen. Er is wel bereidheid om de mogelijkheden van rationalisering te bekijken. Vanuit diverse maatschappijen, vooral de grote actoren, is er vraag naar schaalvergroting. In sommige regio's bieden grote en performante maatschappijen daartoe mogelijkheden, maar elders is dit minder evident. De discussies daarover zijn lopende en de problematiek is dus zeer actueel. Opvallend is ook de overwegend positieve houding van de sector ten aanzien van de oprichting van een reguleringsinstantie. Dit illustreert volgens de minister het huidige gebrek aan regulering.

In antwoord op de opmerking van de heer Matthijs dat het een kaderdecreet betreft waarbij zelfs het bepalen van de normen aan de Vlaamse regering wordt overgelaten, stelt de minister dat een decretale bepaling van de normen niet aangewezen is. Op Europees vlak worden de kwaliteitsnormen besproken en herhaaldelijk bijgestuurd. Een decreetswijziging vergt teveel tijd om soepel op die gewijzigde standaard te kunnen inspelen. Daarom wordt ervoor geopteerd de kwaliteitsnormen in besluiten vast te leggen.

Wat het perspectief van een eenvormige tariefstructuur betreft, stelt de minister dat dit in de huidige Vlaamse situatie geen haalbare kaart is. Voor de burgers zou het weliswaar logischer zijn dat iedereen dezelfde prijs voor water betaalt. De prijzen verschillen nu echter van maatschappij tot maatschappij en elk drinkwaterbedrijf heeft goede argumenten om de gevraagde prijs te rechtvaardigen. De Europese kaderrichtlijn water bepaalt bovendien dat de prijs de gemaakte kosten moet dekken, wat ook een argument kan zijn om verschillende prijzen toe te laten. Op termijn is een ontwikkeling naar een meer eenvormige prijs mogelijk indien er meer uniformiteit in de sector komt. De minister laat verder opmerken dat er nog een verschil is tussen een gelijke waterprijs en een eenvormige tariefstructuur. Aan de maatschappijen kan op termijn worden opgelegd om op dezelfde manier hun kosten in rekening te brengen en aan prijszetting te doen. Het is dus inderdaad de bedoeling om meer samenhang in de diversiteit te brengen.

Op de vraag naar de uitvoeringsbesluiten, antwoordt de minister dat een eerste ontwerp van besluit klaar is. Het gaat om een belangrijk besluit, waarbij onder meer de implementatie van de Europese richtlijn verder wordt uitgewerkt. Andere besluiten, onder meer over de oprichting van de reguleringsinstantie, zullen volgen.

De heer *Patrick Lachaert* begrijpt uit de toelichting dat het ontwerp van decreet in eerste instantie een omzetting beoogt van richtlijn 98/83/EG betreffende de kwaliteit van voor menselijke consumptie bestemd water. Het lid vraagt of een vergelijking kan worden gemaakt met andere Europese lidstaten. Is de omzetting strenger in vergelijking met de ons omringende landen ?

De *minister* antwoordt dat de omzetting van de normen vooral in het uitvoeringsbesluit zal gebeuren. Het decreet bevat vooral de definities en het algemeen kader. De omzetting zal volgens de minister niet strenger zijn dan de Europese richtlijn.

De heer *Didier D'hont* van de Afdeling Water van Aminal voegt eraan toe dat intens overleg werd gepleegd met de sector over de omzetting van de Europese richtlijn naar normen in de Vlaamse reglementering. Dit heeft geleid tot een akkoord van de drinkwatermaatschappijen met quasi negentig percent van de voorgestelde reglementering. De meeste normen van de drinkwaterrichtlijn kunnen worden overgenomen, maar er moet ook rekening worden gehouden met enerzijds het subsidiariteitsbeginsel en anderzijds het standstill-principe. Dit laatste houdt in dat de huidige goede kwaliteit van het Vlaamse drinkwater niet mag verslechteren omdat een norm in Europese context minder streng wordt. Daarom is ervoor geopteerd om en-

kele normen die niet voorkomen in de richtlijn, maar wel in het besluit van de Vlaamse regering van 15 maart 1989, toch te behouden.

II.3. Reguleringsinstantie

De reguleringsinstantie zoals omschreven in afdeling 2 van het hoofdstuk V Beleids- en beheersinstrumenten van het ontwerp van decreet is volgens mevrouw Dominique Guns een nieuw begrip. Uit de memorie van toelichting blijkt dat het de bedoeling van de minister is dat er één reguleringsinstantie komt voor het domein leefmilieu. De vraag is bijgevolg waarom de bevoegdheid van de reguleringsinstantie in dit ontwerp van decreet beperkt blijft tot het drinkwater en bijvoorbeeld niet het afvalwater omvat.

Mevrouw Guns laat opmerken dat in het voorontwerp van decreet nog werd bepaald dat de reguleringsinstantie binnen één jaar na de inwerkingtreding van het decreet zou worden opgericht. Dit is volgens het lid een realistische termijn. Waarom is de termijn geschrapt uit het ontwerp van decreet ? Is het om bestuurlijke redenen niet beter de termijn terug in de decreetsbepalingen op te nemen ?

De reguleringsinstantie zal na haar oprichting jaarlijks rapporteren aan de Vlaamse regering. Waarom zou ook aan het Vlaams Parlement geen verslag worden uitgebracht, zoals dat het geval is voor de reguleringsinstantie in de elektriciteitssector ?

De reguleringsinstantie zal waken over het algemeen belang en de uitvoering van de openbare dienstverplichtingen. Zal daar een vrijmaking van de drinkwatermarkt tegenover staan ?

Ook de heer *Erik Matthijs* vraagt zich af waarom de reguleringsinstantie niet aan het Vlaams Parlement rapporteert. Een andere vraag van de CD&V-fractie is waarom in de ontwerptekst, bij de opdrachten van de reguleringinstantie, niet meer van de liberalisering van de drinkwatermarkt wordt gesproken.

Voor minister *Vera Dua* is de oprichting van een reguleringsinstantie een essentieel element van het voorliggende decreet. Het is nodig dat door de Vlaamse overheid een kader wordt gecreëerd, zonder dat dit tot betutteling hoeft te leiden. De diverse actoren moeten duidelijkheid krijgen over de krijtlijnen waarbinnen ze de bedrijfsvoering kunnen organiseren en er moet een betere onderlinge afstemming worden gerealiseerd.

De minister bevestigt dat nog steeds wordt gewerkt aan één reguleringsinstantie voor de leefmilieusector. Dat is een moeilijke, maar volgens de minister noodzakelijke oefening. Het kan een instrument zijn om enerzijds de milieumarkt meer vrij te maken en anderzijds toch vanuit de overheid een kader te creëren. De minister wil een strikte timing respecteren voor de oprichting van de regulerende instantie voor de drinkwatersector. De administratie kreeg reeds de opdracht een voorstel uit te werken. Het resultaat zou volgens de minister model moeten kunnen staan voor een uitbreiding naar andere deelsectoren. Een open vraag is of het daarbij om steeds dezelfde regulator moet gaan dan wel om een overkoepelende reguleringsinstantie.

De minister heeft er geen bezwaar tegen dat de reguleringsinstantie ook verslag uitbrengt aan het Vlaams Parlement en staat open voor suggesties voor verbetering van de voorliggende tekst. Nu reeds staat in de ontwerptekst bij artikel 15 dat de instantie jaarlijks verslag uitbrengt aan de Vlaamse regering over haar werkzaamheden. Dit verslag wordt jaarlijks, samen met het evaluatieverslag van de regeringscommissaris meegedeeld aan het Vlaams Parlement, de SERV en de MiNa-Raad. Deze bepalingen werden overgenomen uit het elektriciteitsdecreet.

In antwoord op de vragen over eventuele liberalisering van de sector, stelt de minister dat zuiver water een basisbehoefte is. Internationaal wordt aanvaard dat het beschikken over een minimale hoeveelheid zuiver water een grondrecht is. De watervoorraden zijn bovendien beperkt. De minister is ervan overtuigd dat water een publiek goed is en moet blijven, en is daarom persoonlijk geen voorstander van een verdere liberalisering van de drinkwatermarkt. De buitenlandse ervaringen met het vrijmaken van de watermarkt zijn niet onverdeeld positief.

Oorspronkelijk was het de bedoeling om de reguleringsinstantie de opdracht te geven de algemene piste van liberalisering te onderzoeken. Deze opdracht is niet in de ontwerptekst opgenomen om geen verkeerde boodschap hieromtrent te geven. Dit neemt niet weg dat de reguleringsinstantie door benchmarking dit onderwerp verder kan opvolgen en de situatie in het Vlaamse Gewest vergelijken met de ontwikkelingen elders. De minister is er echter persoonlijk van overtuigd dat de drinkwatervoorziening een taak voor de overheid is.

Volgens de heer *Erik Matthijs* stond in het principieel goedgekeurde voorontwerp van decreet dat de reguleringsinstantie advies geeft aan de Vlaam-

se regering en voorstellen voorlegt over de mogelijkheden van liberalisering van de watermarkt en van de vrijmaking van de gebonden abonnees. De minister bevestigt dat er over deze passage werd gediscussieerd. Uiteindelijk werd op grond van de bovenstaande argumenten besloten deze taak te schrappen. De discussie over liberalisering zal volgens de minister echter nooit volledig worden gesloten.

De heer *Didier D'hont* van de Afdeling Water van Aminal stelt dat het schrappen van de termijn van een jaar voor de oprichting van de reguleringsinstantie het onrechtstreeks gevolg is van een opmerking van de Raad van State. Bij hoofdstuk V, Afdeling II heeft de Raad opgemerkt dat het ontworpen decreet zelf in de oprichting van de reguleringsinstantie moet voorzien en dat in artikel 9 niet mag worden bepaald dat de oprichting gebeurt door de Vlaamse regering (*Parl. St*. Vl. Parl. 2001-2002, 1045/1, p. 110). De tekst in het definitieve ontwerp bepaalt daarom enkel dat de instantie wordt opgericht. Uit de toelichting van de minister bleek dat het de bedoeling is de instantie snel te operationaliseren. In afdeling III wordt bovendien vermeld dat het algemeen waterverkoopreglement, waarover de reguleringsinstantie advies en voorstellen moet formuleren, binnen de 18 maanden na de inwerkingtreding van het decreet door de Vlaamse regering wordt vastgesteld.

Volgens mevrouw *Dominique Guns* spreekt de Raad van State zich niet uit over een termijn van oprichting, maar wel over het feit dat de oprichting niet kan gebeuren door de Vlaamse regering. De minister antwoordt dat de decreetgever zichzelf die termijn kan opleggen.

Mevrouw Guns laat verder opmerken dat de Raad van State eraan toevoegt dat wat de financiering en het toezicht betreft, de basisregeling in het ontworpen decreet moet worden opgenomen, en dat niet kan worden volstaan met een ruime machtiging aan de Vlaamse regering. In het definitieve ontwerp werden wel de bepalingen over toezicht uitgebreid (artikel 15), maar werd de ruime formulering behouden wat de financiering betreft (artikel 14).

De heer *Paul Wille* stelt dat de discussie over de reguleringsinstantie specifiek kan worden gevoerd, naar aanleiding van de bepalingen in het voorliggende ontwerp van decreet, maar ook algemeen. De Commissie voor Leefmilieu, Natuurbehoud en Ruimtelijke Ordening, vergezeld van enkele kabinetsmedewerkers, bracht in november 2001 een studiebezoek aan reguleringsinstanties in de Verenigde Staten en het Verenigd Koninkrijk. Daar werden ideeën omtrent regulering opgedaan en werd de mogelijke samenwerking met instellingen besproken. Het lid vraagt dat de minister een nota over de opvolging daarvan en de stand van zaken aan de commissie zou voorleggen. Een andere mogelijkheid is dat de deelnemers aan de studiereis zelf daartoe het initiatief nemen.

Volgens de heer Wille is voorzichtigheid geboden bij het binnenloodsen van een reguleringsinstantie in het instrumentarium van de besluitvorming. Het lid wil nauwlettend toekijken op de manier waarop dit gebeurt. Bij het instellen van een regulator is de relatie tot de andere actoren belangrijk. Hoe zal deze instantie zich verhouden tot de federale prijzencommissie, waarin een vertegenwoordiger van het Vlaamse gewest is opgenomen ? De prijs is immers één element dat door een reguleringsinstantie kan worden opgevolgd, naast de zorg voor de kwaliteit, de dienstverlening en andere aspecten uit de sociaal-economische sfeer. Het uitgangspunt van de minister dat water een publiek goed is, is geen reden om te stellen dat er geen prijsvergelijking op de markt kan gebeuren. Het is voor het lid integendeel een reden om wel aan benchmarking van de waterprijs te doen.

De heer Paul Wille meent dat het parlement zich moet uitspreken over de manier waarop de regulator wordt opgericht en over hoe en wanneer die zal worden geoperationaliseerd. De oprichting en werking van een reguleringsinstantie, die adviezen en voorstellen aan de Vlaamse regering moet voorleggen, moet ook gezien worden in het kader van het project Beter Bestuurlijk Beleid en in de context van de discussie over de taak van metaraden en domeinraden. De spreker verwijst in dit verband naar de hoorzitting in de commissie met de MiNa-Raad over de opdracht van de Raad en de hervorming van het Vlaamse adviesstelsel (*Parl. St.* Vl. Parl. 2001-2002, 1144/1). Er moet duidelijkheid zijn over het opzet en de aanpak, onder meer om te vermijden dat een instantie die in een specifieke context werd opgericht tot een metaregulator uitgroeit. De instelling van een regulator moet voor de heer Wille bevrijdend werken en niet beperkend.

Minister *Vera Dua* antwoordt dat het geenszins de bedoeling kan zijn om van de reguleringsinstantie een meta-adviesraad te maken. Het moet een krachtige reguleringsinstantie worden en de oprichting ervan moet passen in het project Beter Bestuurlijk Beleid. Een van de vragen is waar deze instantie het best wordt ondergebracht. Bij de uitvoerende macht of als onafhankelijke instantie onder de vleugels van de wetgevende macht ? De

minister herhaalt dat het de bedoeling is de reguleringsinstantie op termijn uit te breiden naar andere deelsectoren van het milieubeleid.

De heer *Paul Wille* verwijst naar de discussie over de zware investeringen die worden verwacht van bepaalde maatschappijen die nu al in moeilijkheden verkeren (cfr. infra). Volgens het lid moet een reguleringsinstantie de bevoegdheid hebben om vast te stellen dat een drinkwatermaatschappij in financiële moeilijkheden verkeert en de nodige investeringen niet kan realiseren. In dat geval moet een overname aan de markt worden overgelaten.

De heer *Jacques Timmermans* laat opmerken dat dit voor de sp.a-fractie een te vergaande bevoegdheid zou zijn voor de reguleringsinstantie. Minister *Vera Dua* meent dat de regulator wel moet kunnen vaststellen dat een drinkwatermaatschappij niet meer kan functioneren en mogelijke oplossingen suggereren.

Volgens de heer *Jef Van Looy* betwist niemand de stelling dat water een publiek goed is en dat zorgzaam met water en de kostbare watervoorraden moet worden omgegaan. Onder liberalisering kan echter ook worden verstaan dat de consument vrij is om drinkwater aan te kopen bij de maatschappij die dit in zijn omgeving het goedkoopste kan aanbieden.

De *minister* acht het niet realistisch dat in een bepaalde straat verschillende drinkwatermaatschappijen hun diensten aan de burgers zouden aanbieden. Voor het waterdistributienetwerk is dit technisch veel moeilijker dan voor elektriciteit en andere nutsvoorzieningen. Het is wel mogelijk de discussie te voeren met grote industriële vestigingen, die veel water verbruiken en die een grotere vrijheid zouden kunnen krijgen om water aan te kopen.

De heer *Jef Van Looy* stelt vast dat de reguleringsinstantie wordt opgericht als instelling van openbaar nut. Is er aan gedacht om de reguleringsopdrachten uit te besteden aan de privé-sector ?

De *minister* ziet de reguleringsinstantie als een instrument van de overheid om een kader te schetsen waarbinnen de bedrijven functioneren. In die zin kan de regulering volgens haar bezwaarlijk worden uitbesteed. Wel kan het worden overwogen om bepaalde opdrachten, zoals bijvoorbeeld specifieke controletaken, uit te besteden aan gespecialiseerde firma's.

De heer *Patrick Lachaert* verwijst naar de bepaling in artikel 11 die stelt dat de Vlaamse regering de personeelsformatie van de reguleringsinstantie vaststelt. Gelet op de diverse opdrachten van deze instantie, moet het volgens het lid gaan om een zeer multidisciplinair samengestelde personeelsformatie waarin kennis van waterbeleid en waterbeheer, boekhouding en investeringsplannen aanwezig is. De overheid moet de juiste medewerkers kunnen aantrekken. Heeft de minister al een idee over hoe de formatie zal worden ingevuld ?

De *minister* antwoordt dat ze zich ervan bewust is dat het om hooggekwalificeerd personeel moet gaan en dat moet worden nagegaan hoe deskundigen met het juiste profiel kunnen worden gerekruteerd.

II.4. Openbare dienstverplichtingen en drinkwaterprijs

Effect op de drinkwaterprijs

De verplichting tot levering van 15 kubieke meter gratis drinkwater per persoon werd opgenomen in het decreet houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 1997. De gratis levering heeft volgens mevrouw *Dominique Guns* sindsdien een groot effect gehad op de prijsvorming en de tarieven van alle drinkwatermaatschappijen. Kan de minister meer informatie verschaffen over het effect van deze maatregel op de drinkwaterprijzen ? Kan een geactualiseerde prijzentabel ter beschikking worden gesteld ?

De bedoeling van de Vlaamse regering is het drinkwaterverbruik te doen dalen, waardoor de prijs volgens mevrouw Guns verder zal stijgen. Wanneer door de consumenten meer gebruik zal worden gemaakt van regenwater en putwater, zal dit opnieuw prijsstijgingen tot gevolg hebben. Bovendien moet er aandacht zijn voor de volksgezondheid bij het aanmoedigen van het gebruik van regenwater en putwater.

Mevrouw Guns heeft vragen bij de vrijheid van exploitatie. Het gebruik van regenwater en putwater zal toenemen, maar bij droog weer zullen talrijke abonnees terug op het drinkwaternet overschakelen. De maatschappijen zijn dus verplicht om blijvend te investeren in een infrastructuur die deze piekmomenten moet opvangen. Dit heeft een hogere kostprijs met opnieuw een prijsstijging tot gevolg.

Is het de bedoeling van de minister dat wordt overgeschakeld op het gebruik van oppervlaktewater in

plaats van grondwater voor de productie van drinkwater, zoals uit de memorie van toelichting kan worden afgeleid ? Heeft dit op zijn beurt geen prijsstijging tot gevolg ? Hoewel het gebruik van oppervlaktewater enerzijds wordt aangemoedigd, wordt anderzijds het LIJN-project van de VMW voor oppervlaktewaterwinning in Neerijse blijkbaar in vraag gesteld.

Ten laatste op 31 december 2007 moet een watermeter worden geplaatst bij de bestaande aansluitingen. Volgens mevrouw Guns is die termijn problematisch voor de AWW (Antwerpse Waterwerken). Is een verlenging van die termijn mogelijk ? In dat geval kan nog aan de AWW worden opgelegd om jaarlijks een aantal abonnees van een watermeter te voorzien. Het installeren van de meters binnen de huidige termijn zou hoge kosten voor de maatschappij meebrengen. Wie staat er in voor de kosten verbonden aan de plaatsing van de watermeters ? Zullen die kosten aan de abonnees worden doorgerekend ?

Mevrouw Guns herinnert eraan dat het goedkeuren van de tarieven van de drinkwatermaatschappijen een federale bevoegdheid is. Voorzichtigheid is dus geboden bij het opleggen van openbare dienstverplichtingen waarvan de kostprijs niet gekend is en bovendien niet geweten is in welke mate ze worden doorgerekend in de prijzen. Zoals bleek tijdens het studiebezoek van de Commissie voor Leefmilieu, Natuurbehoud en Ruimtelijke Ordening aan de reguleringsinstantie voor Engeland en Wales, kan de regulator OFWAT (Office of Water Services) daar rekening houden met de noodzakelijke investeringen van de drinkwatermaatschappijen bij het goedkeuren van een vraag tot herziening van de prijs.

In de memorie van toelichting bij artikel 8 over de openbare dienstverplichtingen staat dat negatieve effecten voor het milieu moeten worden voorkomen. Mevrouw Guns vraagt hoe ver dit kan gaan ? Gaat het enkel over interne of wordt ook externe milieuzorg bedoeld ?

De Vlaamse regering kan andere openbare dienstverplichtingen opleggen dan die in het decreet worden opgesomd. Welke verplichtingen kunnen dit zijn en hoe ver kunnen die gaan ? Zullen er ook rechten worden bepaald ?

Indien het waterverbruik algemeen daalt, is het volgens minister *Vera Dua* inderdaad mogelijk dat er op voorstel van bepaalde maatschappijen een prijsstijging komt, mits die prijsaanpassing wordt aanvaard door het federale Comité der Prijzen. Voor de minister is het echter belangrijk dat de individuele burger daardoor wordt aangemoedigd om op de factuur te besparen door rationeel om te gaan met water. Wie niet bewust met water omspringt, zal inderdaad meer moeten betalen (cfr. infra).

De minister stelt verder dat zij de deelnemers aan de Conferentie over de Staatshervorming gewezen heeft op de wenselijkheid om op gewestelijk niveau te kunnen beslissen over de prijs van het drinkwater. Dit heeft echter niet geleid tot een overheveling van deze bevoegdheid naar de regio's. Het federale Comité der Prijzen maakt een technische beoordeling van de prijsaanvraagdossiers, waarbij vooral rekening wordt gehouden met de kosten van de maatschappijen en niet met de beleidsdoelstellingen op Vlaams niveau.

Artikel 8 van het decreet bevat een opsomming van de openbare dienstverplichtingen. Die moeten nog verder uitgewerkt worden en kunnen worden uitgebreid. Het is volgens de minister zeker niet de bedoeling om de verplichtingen zodanig zwaar te maken dat de maatschappijen niet meer kunnen functioneren. De uitwerking zal in overleg met de drinkwatermaatschappijen gebeuren, waarbij een algemeen kader van openbare dienstverplichtingen zal worden opgelegd, dat door de maatschappijen verder kan worden ingevuld en aangevuld.

Gratis hoeveelheid drinkwater

Volgens mevrouw *Dominique Guns* heeft de gratis levering van 15 kubieke meter drinkwater per persoon een groot effect gehad op de prijsvorming en de tarieven van alle drinkwatermaatschappijen (cfr. supra).

Ook mevrouw *Marleen Van den Eynde* heeft vragen bij de levering van een gratis hoeveelheid drinkwater per persoon. Enerzijds wordt gesteld dat een hoeveelheid water gratis moet worden geleverd, maar anderzijds wordt door de Europese richtlijn opgelegd dat de kosten van de drinkwatermaatschappijen moeten gedekt zijn. Vreest de minister niet dat daaruit een algemene prijsstijging van het drinkwater voor de consument voortvloeit ?

Omdat water een basisbehoefte is en ook voor de volksgezondheid essentieel is, vindt mevrouw *Isabel Vertriest* het uitermate belangrijk dat er een beperkte hoeveelheid water per persoon gratis wordt geleverd en dat de overheid de kwaliteit en de betaalbaarheid van het drinkwater van nabij opvolgt. Het ontwerp van decreet bevat de noodzakelijke

basis om die opvolging waar te maken. Dat de reguleringsinstantie daarbij ook expliciet aan het Vlaams Parlement moet rapporteren is een goede zaak.

Minister *Vera Dua* meent dat niemand pleit voor het afschaffen van de huidige regeling inzake de gratis levering van een hoeveelheid water. Het decreet houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 1997 legde een gratis levering van 15 kubieke meter water per persoon op. Er is een algemeen effect op de prijzen geweest, in de zin van een stijging van de tarieven voor het water dat werd verbruikt boven de gratis hoeveelheid. Volgens de minister hoeft dit niet te leiden tot een hogere drinkwaterfactuur voor de abonnees omdat, naast het gunstige effect van de gratis hoeveelheid op de factuur, de huishoudens worden aangemoedigd om rationeel om te gaan met het waterverbruik boven die drempel. De minister voegt eraan toe dat de Europese richtlijn een differentiatie op basis van sociale criteria toelaat.

De minister laat een geactualiseerde prijzentabel aan het verslag toevoegen (blz. 15).

Gebruik van oppervlaktewater voor drinkwaterwinning

In een reactie op de tussenkomst van mevrouw Guns, stelt mevrouw *Isabel Vertriest* dat het overschakelen van het gebruik van grondwater naar oppervlaktewater voor de productie van drinkwater een beleidsdoelstelling moet zijn. Naar analogie met het afvalbeleid, waar de ladder van Lansink wordt gehanteerd voor het bepalen van de prioriteiten, moet volgens de spreker in het waterbeleid de voorkeur uitgaan naar het gebruik van hemelen oppervlaktewater boven grondwater. Daaraan zijn inderdaad consequenties verbonden voor de kostprijs, maar dat kadert in de algemene betrachting om de milieukosten zoveel mogelijk te internaliseren.

Minister *Vera Dua* bevestigt dat het vanuit beleidsoogpunt, voor de bescherming van de grondwaterlagen, belangrijk is het gebruik van oppervlaktewater voor de productie van drinkwater te bevorderen. De minister neemt zich voor om de bruikbaarheid van oppervlaktewater en de kwetsbaarheid van het grondwater op bekkenniveau te laten onderzoeken.

Voor de minister is het niet evident dat het gebruik van oppervlaktewater duurder is, gelet op het feit dat de AWW dit nu reeds doet en daarbij geen hogere prijzen aan de consument aanrekent. Bij het LIJN-project van de VMW wordt niet zozeer de oppervlaktewaterwinning in vraag gesteld dan wel de effecten op de omgeving.

De heer *Jef Van Looy* vindt dat geen voorbarige conclusies mogen worden getrokken uit het feit dat AWW drinkwater uit oppervlaktewater wint enerzijds en een relatief lage prijs vraagt anderzijds. Ook andere factoren kunnen daarin een rol spelen. Beschikt de minister niet over nadere gegevens over de kosten verbonden aan grondwaterwinning en captatie van oppervlaktewater ?

Mevrouw *Dominique Guns* laat opmerken dat uit andere berichten blijkt dat AWW in financiële moeilijkheden verkeert. Er moet dus inderdaad met andere factoren rekening worden gehouden. Volgens de informatie van de spreker is het procédé voor het geschikt maken van oppervlaktewater voor drinkwater na winning, tot driemaal zo duur dan voor grondwater.

De *minister* bevestigt dat de prijsvorming afhankelijk is van veel factoren en dat de bron van waterwinning slechts een aspect daarvan is.

Op vraag van de minister, geeft de heer *Didier D'hont* van de Afdeling Water van Aminal verdere toelichting bij het aanmoedigen van het gebruik van oppervlaktewater voor de productie van drinkwater. Hij stelt dat in Vlaanderen, in vergelijking met andere Europese en niet-Europese landen, een grote druk wordt uitgeoefend op de hernieuwbare waterbronnen. In het Vlaamse Gewest wordt ongeveer 43 percent van de hernieuwbare waterbronnen gebruikt, in vergelijking met gemiddeld 13 percent in Europa. Uit de cijfers blijkt ook dat de toestand van verschillende grondwaterlagen problematisch is, niet alleen als gevolg van drinkwaterwinning, maar ook van de winning voor industriële toepassingen. De keuze dringt zich op om het grondwater, dat van goede kwaliteit is, enkel te gaan gebruiken voor hoogwaardige toepassingen. De drinkwaterwinning is een voorbeeld van een dergelijke hoogwaardige toepassing. De mogelijkheid om de druk op de grondwaterlagen te verminderen door oppervlaktewater te gebruiken voor drinkwaterproductie moet niettemin worden onderzocht. Daarbij moeten verschillende aspecten worden bekeken, zoals het ruimtebeslag (via ruimtelijke uitvoeringsplannen) en de waterkwaliteit. Een belangrijke doelstelling van de Europese kaderrichtlijn water is een aanzienlijke verbetering van de kwaliteit van het oppervlaktewater tegen 2015. Dat kan als gevolg hebben dat het gemakkelijker en goedkoper kan worden aangewend voor drinkwaterwinning.

	vaste vergoeding per jaar	meterhuur per jaar	bovengrens eerste schijft	tarief eerste schijf [1]	bovengrens tweede schijft	tarief tweede schijf	bovengrens derde schijft	tarief derde schijf	bovengrens vierde schijft	tarief vierde schijf	tarief vijfde schijf
BIWD[2]	23,80		-	1,44							
VMW - Vlaams Brabant	35,70		1200	1,39	6000	1,24	60000	1,04		0,97	
VMW- Limburg	35,70		1200	1,17	6000	1,02	60000	0,84		0,82	
VMW- Oost-Vlaanderen	35,70		1200	1,44	6000	1,29	60000	1,12		1,07	
VMW- West-Vlaanderen	35,70		1200	1,54	6000	1,39	60000	1,17		1,07	
AWW - bemeterd	42,76	11,85	-	1,21							
PIDPA	27,96	7,96	250	1,21		1,34					
TMVW [3]	23,80		35*D + 15*W [4] [5]	1,94	500	2,36	50000	1,10	100000	1,05	0,95
I.W.M. (Zone Limburg)	33,22		5000	1,17		0,87					
I.W.M. (zone Vl Brab)	33,22		5000	1,39		1,09					
IWVA	31,53		500	1,17		0,92					
IWVB	20,70		1000	2,19		1,38					
IMWV	24,79		500	2,01		1,08					
Gemeente Middelkerke (IMWV)	24,79		500	2,01		1,08					
Gemeente Knokke-Heist	-	6,48	1000	1,49		1,12					
Gemeente Heusden-Zolder	33,22		1200	1,17	6000	1,02	60000	0,84		0,82	
Gemeente Hoeilaart	24,80 (Ø 15 mm) 30,00 (Ø 20 mm)			1,40							
Gemeente Zelzate (Electrabel)	-			1,88							
Stad Oostende (Electrabel)	-	8,87	1500	2,06		1,18					
Stad Tongeren	33,22		1000	1,14	5000	0,84		0,79			
Stad Oudenaarde	16,36		500	2,01		1,08					
Stad Sint Niklaas	35,70			1,44							
Stad Ieper	35,70		1200	1,54	6000	1,39	60000	1,17		1,07	
Stad Aalst (zie TMVW)											
Stad Gent (zie TMVW)											

AWW - forfait Bevooradingsvergoedingscoëfficient: 30,67x0,91;
Verbruiksvergoedingscoëfficient 37,72 x 0,91;
teruggave 15 m³ per gedomicilieerd persoon 1,21

[1] 15 m³ per gedomicilieerde persoon gratis
[2] gemiddeld tarief (is verschillend per gemeente)
[3] korting op nachtverbruik van 22:00 tot 05:00 uur : 10%
[4] D=aantal gedomicilieerde personen
[5] W=aantal woongelegenheden

Mevrouw *Isabel Vertriest* verwijst in dit verband naar het actualiteitsdebat in de plenaire vergadering van 27 februari 2002 over de toestand van het milieu in Vlaanderen naar aanleiding van recente milieurapporten. Een van de punten waarop Vlaanderen slecht scoort, is de waterkwantiteit en de voorraad aan grondwater en bodemwater. Bij de bespreking van de resolutie over de drinkwatervoorziening in Vlaanderen werd door diverse fracties ook voor de onafhankelijkheid van de waterbevoorrading van Vlaanderen gepleit (*Parl. St.* Vl. Parl. 2000-2001, 669). Het is belangrijk om zo consequent mogelijk te blijven in het prioritair gebruiken van hemelwater en oppervlaktewater. Het is mogelijk dat de kostprijs van de zuivering van oppervlaktewater hoger is. In die zin zijn andere initiatieven voor de verbetering van de waterkwaliteit belangrijk, zoals de maatregelen voor pesticidenreductie. Het drinkwaterdecreet omvat slechts een beperkt aspect van het integraal waterbeheer, dat, zoals door de minister gesteld, op bekkenniveau moet worden bekeken. Deze benadering kan tot een nieuwe dynamiek in de sector leiden.

De *minister* bevestigt dat ze het drinkwaterbeleid als een aspect van het integraal waterbeleid ziet. Ze maakt de vergelijking met een trein waarbij het drinkwaterdecreet een wagon is die later via een eventuele aanpassing aan de locomotief van het decreet integraal waterbeleid moet worden gekoppeld. Omdat niet kon worden gewacht op de afwerking van het decreet integraal waterbeleid, werd alvast het drinkwaterdecreet ter goedkeuring aan het parlement voorgelegd.

Gebruik van regenwater en putwater door de consumenten

Mevrouw *Isabel Vertriest* betwijfelt dat het gebruik van regenwater tot een meerprijs zal leiden voor de consument. De ervaring leert volgens haar dat het systematisch gebruik van regenwater voor een aantal huishoudelijke toepassingen de drinkwaterfactuur van de huishoudens minimaliseert. Van de watermaatschappijen vergt dit uiteraard een aanpassing in het beheer van de watervoorraden. Piekmomenten moeten worden opgevangen, maar daarmee moeten de waterbedrijven nu reeds rekening houden, zoals bleek tijdens een werkbezoek van de Commissie voor Leefmilieu, Natuurbehoud en Ruimtelijke Ordening aan Ieper. Volgens mevrouw Vertriest ligt de capaciteit voor de opvang van piekmomenten nu wellicht hoger dan de reservecapaciteit noodzakelijk wanneer meer huishoudens stelselmatig regenwater gaan gebruiken.

Minister *Vera Dua* gaat ervan uit dat de drinkwatermaatschappijen reserves aanleggen voor de opvang van piekmomenten en dit ook in de toekomst zullen blijven doen. De maatschappijen weten dat ze rekening moeten houden met uitzonderlijke situaties. De omschakeling naar het gebruik van regenwater en putwater door particulieren zal bovendien slechts zeer geleidelijk gebeuren, zodat de drinkwaterbedrijven de tijd hebben om zich aan te passen en het verbruik in te schatten.

Mevrouw *Dominique Guns* erkent dat de factuur voor de consument aanvankelijk kan dalen wanneer die meer gebruik gaat maken van regenwater en putwater. Op termijn zal dit echter leiden tot een tariefverhoging omdat de drinkwatermaatschappijen moeten blijven investeren en hun kosten zullen doorrekenen aan de consument. Het lid is niet gekant tegen het aanmoedigen van het gebruik van regenwater, maar heeft enkel willen waarschuwen voor het ontstaan van een prijsspiraal.

Volgens de *minister* moet aan de abonnees kunnen worden uitgelegd dat de prijs wordt verhoogd, maar dat hun factuur door rationeel watergebruik kan worden gedrukt. De abonnees betalen ook een zogenaamd 'vast recht' dat (een deel van) de vaste kosten van de drinkwatermaatschappij dekt.

Mevrouw *Marleen Van den Eynde* staat achter het aanmoedigen van het gebruik van regenwater. Hier zijn vooral mogelijkheden voor nieuwbouw. Vele burgers zijn echter onvoldoende geïnformeerd over de mogelijkheden en de verschillende toepassingen. Het volstaat niet om in financiële stimuli te voorzien, de bevolking moet ook goed worden geïnformeerd.

De *minister* antwoordt dat over het gebruik van hemelwater reeds grootschalige campagnes werden opgezet door de afdeling Water van Aminal in samenwerking met de VMM. Via het gemeentelijke milieuconvenant worden ook de gemeenten aangemoedigd de bevolking te informeren en te sensibiliseren. Een Steunpunt Duurzaam Water werd opgericht waar gemeenten, bedrijven en particulieren terecht kunnen met vragen. Er is ook een samenwerking met de architecten om voor nieuwe woningen en vernieuwbouw een gescheiden stelsel te promoten.

Milieuzorg

In antwoord op de vraag van mevrouw Guns over het voorkomen van negatieve effecten voor het milieu, stelt de heer *Didier D'hont* van de Afdeling Water van Aminal dat de drinkwatermaatschappijen als semi-overheidsbedrijven een voorbeeldfunctie hebben en aan interne milieuzorg moeten doen. Ze moeten dus oog hebben voor de milieueffecten van de (grond)waterwinning (bescherming van de ruwwaterbronnen) maar ook van het gebruik van chemicaliën en materialen, het aanleggen van distributieleidingen en het verwijderen van drinkwaterslib. Wat de externe milieuzorg betreft, kan van de maatschappijen worden verwacht dat ze een bijdrage leveren tot het promoten van duurzaam watergebruik.

Plaatsing watermeters

In antwoord op de vraag van mevrouw Guns over de verplichting om tegen einde 2007 watermeters te plaatsen bij elke bestaande aansluiting, stelt minister *Vera Dua* dat hierover reeds uitvoerig overleg werd gepleegd met de betrokken maatschappij. Om historische redenen hanteert de AWW een tarificatie gebaseerd op punten die worden toegekend voor het aantal kranen, toestellen, douches enzovoort. De AWW heeft nu reeds een programma uitgewerkt, waarbij in elke nieuwe woning een watermeter wordt geplaatst. Verder wordt bij elke abonnee die het vraagt nu reeds een watermeter geïnstalleerd. De minister erkent dat deze maatschappij zich voor een zware investeringskost geplaatst ziet en is bereid overleg te plegen over een haalbare manier om deze maatregel uit te voeren. Er is echter de Europese verplichting om het waterverbruik te meten en de betaling af te stemmen op het verbruik. Dit is ook een logische en rechtvaardige maatregel in het kader van het duurzaam watergebruik.

Mevrouw *Dominique Guns* benadrukt dat ze niet gekant is tegen het invoeren van watermeters voor iedere aansluiting. De vraag is echter of de opgelegde termijn voldoende realistisch is.

Mevrouw *Marleen Van den Eynde* laat opmerken dat, naast de verplichting om watermeters te plaatsen voor einde 2007, ook de loden leidingen moeten worden vervangen tegen 2013. Hoe kunnen de abonnees worden aangemoedigd om dit sneller te doen ? Of moeten de drinkwatermaatschappijen daartoe worden aangemoedigd ? Velen zullen geneigd zijn deze investeringen zo lang mogelijk uit te stellen.

De *minister* antwoordt dat de plaatsing van de watermeters in eerste instantie voor rekening van de drinkwatermaatschappij is. De AWW ziet zich met twee belangrijke en gelijktijdige operaties geconfronteerd, naast de plaatsing van watermeters is er de vervanging van de loden leidingen. Dit zal van de maatschappij een goede timing en planning vergen.

De heer *Jef Van Looy* merkt hierbij op dat een forse stijging van de waterprijs van deze maatschappij kan worden verwacht. Volgens de *minister* hoeft de plaatsing van watermeters voor de abonnees niet onmiddellijk grote financiële consequenties te hebben, omdat de aanwezigheid van een meter ook tot een bewuster gebruik kan leiden.

Volksgezondheid

Het ontwerpdecreet beoogt ook de bescherming van de volksgezondheid en het verhogen van de veiligheid, bijvoorbeeld wat het voorkomen van de Legionella-proliferatie en het gebruik van loden leidingen betreft. Mevrouw *Marleen Van den Eynde* vraagt waar zich het probleem met de Legionella-bacterie situeert en hoe groot het risico is voor de huishoudens ? Hoe kan de controle verlopen ? Weet de minister hoeveel loden leidingen nog in gebruik zijn ?

Wat de vervanging van de loden leidingen betreft, stelt minister *Vera Dua* dat het probleem zich vooral in de oude stadskernen stelt. De minister beseft dat de vervanging in een aantal gevallen problematisch zal zijn, maar omwille van de volksgezondheid is deze operatie strikt noodzakelijk. Er is ook de Europese verplichting om de vervanging tegen 2013 te realiseren. De watermaatschappijen zullen instaan voor vervanging in het distributienetwerk, maar ook uit het huishoudelijke leidingnet moet het lood verdwijnen. De Vlaamse regering is zich bewust van de moeilijkheden die dit voor de huishoudens mee zal brengen. Er zal worden nagegaan in welke mate de Vlaamse overheid hier begeleidend en stimulerend kan optreden, zowel qua planning en aanpak als wat het financiële aspect betreft.

Inzake het aantal loden leidingen verwijst de heer *Didier D'hont* van de Afdeling Water van Aminal naar het antwoord van minister Dua op schriftelijke vraag nr. 143 van de heer Carl Decaluwe *(Vr. en Antw.* Vl. Parl. 2000-2001, 25 mei 2001, p. 1774). Daarin staat dat naar schatting nog 265.000 drinkwateraansluitingen via loden leidingen moeten worden vervangen. De kostprijs zal aanzienlijk zijn. De drinkwatermaatschappijen kunnen daartoe

hun eventuele financiële reserves benutten of kunnen een prijsaanpassing vragen en die aanvraag verantwoorden. De ervaring leert dat het federale Comité der Prijzen bij de beoordeling van de prijsdossiers rekening houdt met de kosten veroorzaakt door verplichtingen die door een decreet of door Europese richtlijnen worden opgelegd.

De heer *Jef Van Looy* is verwonderd over het grote aantal aansluitingen via loden leidingen. Dit is erg problematisch en het lid wil van de minister vernemen welke maatregelen zij concreet zal nemen.

Prijsbepaling

Mevrouw *Dominique Guns* vraagt of de Vlaamse regering invloed zal hebben op de aanvaarding van prijsaanpassingen door het federale Comité der Prijzen. Het lid herhaalt dat in Engeland en Wales de regulator (OFWAT) prijsaanpassingen kan toestaan indien uit het dossier blijkt dat de betrokken maatschappij voor grote en en verantwoorde investeringen staat. Een differentiatie naargelang de maatschappij is mogelijk.

De heer *Jacques Timmermans* stelt dat de drinkwaterbedrijven in hun dossier argumenten moeten aandragen om de prijsaanpassing te rechtvaardigen, waarna het federale comité zal oordelen.

De heer *Paul Wille* vult aan dat OFWAT in het Verenigd Koninkrijk over het totale pakket oordeelt, dat zowel de prijs als de kwaliteit van de dienstverlening omvat. Dit is in België nog niet mogelijk omdat de prijs op federaal niveau wordt beoordeeld. Vandaar het pleidooi van het lid om bij het bepalen van de taak van de regulator duidelijkheid te scheppen over de verhouding tot en de bevoegdheid ten aanzien van het Comité der Prijzen (cfr. supra).

II.5. Drinkwaternota

De heer *Erik Matthijs* verwijst naar een artikel in Het Belang van Limburg van 21 februari 2002 met de titel "Dewael wil van Dua snel drinkwaternota". Het artikel vertrekt van de vaststelling dat het drinkwater duur wordt betaald en dat het alleen maar duurder kan worden. Dat komt omdat de drinkwatermaatschappijen voor een hele reeks nieuwe uitdagingen staan, die ze wegens hun relatief geringe schaalgrootte maar moeilijk aankunnen. De hele drinkwatersector is aan een herstructurering toe, wil men het water betaalbaar houden. Minister-president Dewael wil dat de minister van leefmilieu Dua in deze eindelijk een initiatief neemt. Nog volgens het artikel, vraagt het kabinet van de minister-president concreet vier zaken aan de minister van leefmilieu. De minister moet ervoor zorgen dat het drinkwaterdecreet nu ook snel door het parlement wordt behandeld, ze moet een sterkte/zwakte-analyse laten maken van de Vlaamse drinkwatersector, ze moet oplossingen voorstellen en tot slot moet de minister in het kader van het kerntakendebat aangeven op welk bestuurlijk niveau (gemeente, provincie of Vlaamse overheid) de bevoegdheid over drinkwatervoorziening het best wordt gesitueerd.

Dit houdt volgens het artikel, zoals geciteerd door de heer Matthijs, in dat op een hele reeks belangrijke vragen een antwoord wordt geformuleerd. Moet men komen tot integrale waterbedrijven die naast het drinkwater ook het afvalwater en het rioolwater beheren ? Is er in deze een rol weggelegd voor Aquafin ? Moet men overgaan tot privatiseringen, zoals in Engeland ? Of kiest men bijvoorbeeld voor het Nederlandse model ? Daar is de drinkwatersector volledig in overheidshanden, maar wordt het werk op het terrein gedaan door maatschappijen die gerund worden als echte bedrijven en met elkaar concurrentieel moeten zijn inzake prijs, kwaliteit en dienstverlening. De heer Matthijs vindt dit een interessante discussie en vraagt aan de minister een antwoord op deze vragen of een verduidelijking van haar standpunt in dit debat.

Minister *Vera Dua* antwoordt dat deze discussie niet via de media moet worden gevoerd. Het kabinet van de minister en de administratie volgen de ontwikkelingen in de sector op de voet en onderzoeken welke richting die het best uitgaan. Het Rekenhof heeft reeds een sterkte/zwakte-analyse van de drinkwatersector uitgevoerd. De minister verwijst ook naar de analyse die wordt uitgevoerd door een extern studiebureau en die gebaseerd is op de visie die de maatschappijen zelf hebben over hun toekomst. De minister hecht er veel belang aan de drinkwaterbedrijven zelf te betrekken bij een diepgaand debat over hun toekomst. Op termijn moet dit leiden tot een globale nota over de drinkwatersector met een visie op de toekomst. In het debat heeft ook de reguleringsinstantie een belangrijke plaats.

III. ARTIKELSGEWIJZE BESPREKING

De ingediende amendementen zijn opgenomen in *Parl. St.* Vl. Parl. 2001-2002, 1045/2.

HOOFDSTUK I

Algemene bepalingen

Artikel 1

Dit artikel wordt zonder opmerkingen aangenomen met 13 stemmen.

Artikel 2

Dit artikel wordt zonder verdere opmerkingen aangenomen met 10 stemmen bij 3 onthoudingen.

Artikel 3

Amendement nr. 1 voorgesteld door de heren Erik Matthijs, Jef Van Looy en Bart De Smet strekt ertoe § 2 van artikel 3 te vervangen. In de voorgestelde tekst wordt bepaald dat een duurzame watervoorziening en een duurzaam watergebruik de bescherming van de volksgezondheid als prioritaire doelstelling hebben.

De indieners menen dat in de tekst van het ontwerp van decreet de bescherming van het milieu als belangrijkste doelstelling wordt omschreven. De prioritaire doelstelling moet volgens de indieners het streven zijn naar een voorziening van drinkwater die ten dienste staat van de gezondheid en het welzijn van de samenleving.

Mevrouw Isabel Vertriest repliceert dat de tekst van het ontwerp van decreet duidelijk stelt dat een duurzame watervoorziening en een duurzaam watergebruik als doel de bescherming van het milieu hebben en dat daarbij de bescherming van de volksgezondheid prioritair is. In een duurzaam beleid is de bescherming van het milieu volgens het lid een eerste algemene voorwaarde voor de bescherming van de volksgezondheid.

Het amendement nr. 1 wordt verworpen met 8 stemmen tegen 3 bij 2 onthoudingen.

Het ongewijzigde artikel wordt aangenomen met 10 stemmen bij 3 onthoudingen.

HOOFDSTUK II

Bepalingen inzake kwaliteit en levering van water bestemd voor menselijke aanwending

Artikel 4

Dit artikel wordt zonder verdere opmerkingen aangenomen met 10 stemmen bij 3 onthoudingen.

Artikel 5

Amendement nr. 2 voorgesteld door de heren Erik Matthijs, Jef Van Looy en Bart De Smet strekt ertoe in § 2, derde lid, de woorden "op eigen kosten" in te voegen.

Voor de indieners is het evident dat de waterleverancier zelf de kosten moet dragen van de plaatsing van een watermeter daar waar er nog geen aanwezig is. De watermaatschappij kan deze extra kosten compenseren, niet rechtstreeks via de gebruiker, maar via andere mogelijkheden.

De minister stelt dat het inderdaad evident is dat de waterleverancier de kosten draagt voor de plaatsing van de watermeter. De meter is in principe eigendom van de drinkwatermaatschappij die verantwoordelijk is voor de leiding tot en met de watermeter. De abonnee is verantwoordelijk voor het huishoudelijke leidingnet na de watermeter. Volgens de minister kan wel niet worden uitgesloten dat een maatschappij die zich voor grote kosten ziet geplaatst aan de federale prijzencommissie de toestemming vraagt om haar tarieven of de vaste vergoeding te verhogen.

De heer Bart De Smet vraagt het amendement goed te keuren om alle misverstanden te vermijden. Hij laat opmerken dat in het verleden het plaatsen van een terugslagklep door drinkwatermaatschappijen aan abonnees werd gefactureerd.

De heer Jacques Timmermans repliceert dat indien de terugslagklep na de watermeter wordt geplaatst, de kosten inderdaad aan de abonnees kunnen worden aangerekend. Hij stelt voor de bestaande tekst te behouden.

Het amendement nr. 2 wordt verworpen met 8 stemmen tegen 5.

Amendement nr. 3 voorgesteld door de heren Matthijs, Van Looy en De Smet strekt ertoe aan § 3 een

tweede lid toe te voegen, dat luidt als volgt : "Iedereen heeft recht op minimum 15 m³ gratis drinkwater.".

De heer Erik Matthijs verduidelijkt dat het de bedoeling is de bestaande regeling waarbij iedereen recht heeft op 15 m³ gratis drinkwater expliciet in het decreet op te nemen. Drinkwater is een recht voor iedereen. Iedereen moet een hoeveelheid die voldoende is om in de levensbehoefte te voorzien, gratis ter beschikking te krijgen.

Minister Vera Dua antwoordt dat in de huidige tekst van § 3 staat dat de Vlaamse regering nadere regels kan bepalen met betrekking tot het leveren van een gratis hoeveelheid water bestemd voor menselijke consumptie. De minister wil de bestaande regeling overnemen; in de memorie van toelichting wordt overigens naar de hoeveelheid van 15 kubieke meter verwezen. De minister wil wel laten onderzoeken of die hoeveelheid verantwoord is in het kader van duurzaam waterbeheer. Het is niet duidelijk op basis van welke argumenten voor een hoeveelheid van 15 kubieke meter werd gekozen. De minister wil daarom dat de Vlaamse regering de mogelijkheid behoudt om in de toekomst die hoeveelheid aan te passen, wat zowel een verlaging als een verhoging kan inhouden.

De heer Jef Van Looy repliceert dat bij de invoering van de gratis levering van 15 kubieke meter wel degelijk werd nagegaan welke minimale hoeveelheid verantwoord was. Nu wordt de indruk gewekt dat daarop zal worden teruggekomen en dat de hoeveelheid zal worden verminderd. De gratis levering van 15 m³ werd einde 1996 in het decreet houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 1997 opgenomen. Het lid pleit ervoor de hoeveelheid decretaal te vast te leggen en niet aan de regering over te laten. Het is een belangrijke aangelegenheid en het komt aan het parlement toe om hierover te beslissen.

De minister herhaalt dat ze in eerste instantie de bestaande regeling wil overnemen, maar dat voor de toekomst de mogelijkheid moet bestaan om de gratis hoeveelheid te herzien.

Het amendement nr. 3 wordt verworpen met 8 stemmen tegen 5.

Het ongewijzigde artikel wordt aangenomen met 8 stemmen bij 5 onthoudingen.

HOOFDSTUK III

Bepalingen met betrekking tot de plaats waar aan de kwaliteitseisen moet worden voldaan en met betrekking tot de verantwoordelijkheid van de waterleverancier

Artikel 6

Dit artikel wordt zonder verdere opmerkingen aangenomen met 10 stemmen bij 3 onthoudingen.

HOOFDSTUK IV

Bepalingen met betrekking tot de controle van water bestemd voor menselijke aanwending

Artikel 7

Dit artikel wordt zonder verdere opmerkingen aangenomen met 10 stemmen bij 3 onthoudingen.

HOOFDSTUK V

Beheers- en beleidsinstrumenten

AFDELING I

Openbare dienstverplichtingen

Artikel 8

Amendement nr. 4 van de heren Erik Matthijs, Jef Van Looy en Bart De Smet strekt ertoe in § 1 de inleidende bepaling te vervangen door wat volgt : "De volgende openbare dienstverplichtingen worden aan de waterleverancier opgelegd :".

Artikel 8 bepaalt hoe de drinkwatermaatschappijen in de toekomst moeten werken. Dit is volgens de indieners te belangrijk om enkel aan de regering toe te vertrouwen. Het komt het parlement toe om aan de waterleverancier de openbare dienstverplichtingen op te leggen, en niet de Vlaamse regering. Dit is trouwens ook niet het geval in de energie- en de gassector. De inleidende zin van artikel 8, § 1 wordt door het amendement nr. 4 dan ook aangepast.

De amendementen nrs. 5 tot 7 van dezelfde indieners brengen wijzigingen aan de in § 1 opgesomde dienstverplichtingen. Amendement nr. 5 strekt ertoe 1° te schrappen. Amendement nr. 6 strekt ertoe in 6° de opmaak van een éénvormige waterfactuur voor de kleinverbruiker als openbare dienstverplichting op te nemen. Amendement nr. 7 strekt ertoe aan 6° een c) toe te voegen waarin staat dat de jaarlijkse vaste vergoeding die wordt aangerekend door de waterleveranciers geleidelijk aan wordt verminderd en verrekend in de tariefstructuren. Volgens de indieners moet de prijs van het verbruik van drinkwater op termijn kostendekkend worden.

Door amendement nr. 8 van dezelfde indieners wordt aan § 1 een tweede lid toegevoegd waarin staat dat de Vlaamse regering, na advies van de in afdeling II genoemde reguleringsinstantie, nog nadere regels kan bepalen met betrekking tot de hierboven genoemde openbare dienstverplichtingen.

Amendement nr. 9 van de heren Matthijs, Van Looy en De Smet hangt samen met de amendementen bij de eerste paragraaf van artikel 8. Het strekt ertoe § 2, 1°, waarin staat dat de Vlaamse regering andere openbare dienstverplichtingen kan opleggen dan die bepaald in § 1, te schrappen.

Inzake de bij amendement nr. 7 voorgestelde bepaling dat de jaarlijkse vergoeding geleidelijk aan wordt verminderd en wordt verrekend in de tariefstructuren, laat de heer Patrick Lachaert opmerken dat een duidelijk onderscheid moet worden gemaakt tussen het zogenaamde "vaste recht" en de tarifering van het verbruik per kubieke meter. De vaste vergoeding, die afhankelijk is van de dienstverlening en die per drinkwatermaatschappij historisch is gegroeid, kan in bepaalde gevallen moeilijk worden verminderd of gewijzigd.

De heer Jef Van Looy verwijst naar de taak van de op te richten reguleringsinstantie, die moet waken over een harmonisering van de kwaliteit en de dienstverlening van de drinkwatermaatschappijen. Voor de burger is het echter belangrijk dat er een vergelijkbare prijs per kubieke meter komt en dat voor iedereen duidelijk is wat in die prijs is inbegrepen. De diverse formules van vaste vergoedingen en eventueel verhuur van de watermeters maken een vergelijking alleen maar moeilijker. Een vergelijkbare prijs per kubieke meter kan in de huidige omstandigheden misschien niet onmiddellijk haalbaar lijken, maar de bedoeling van dit ontwerpdecreet is toch om in de toekomst een grotere harmonisering en transparantie te realiseren.

De heer Patrick Lachaert ziet het als de taak van de reguleringsinstantie de dienstverlening van de diverse watermaatschappijen te vergelijken en op gelijke hoogte te brengen. De vraag is echter of dit ook tot een gelijke drinkwaterprijs zal leiden. De vaste vergoeding dekt onder meer ook de kosten van het historisch passief van de maatschappijen. Een eenvormige prijs per kubieke meter mag dan misschien wel wenselijk zijn, het is in deze omstandigheden niet haalbaar.

Minister Vera Dua erkent dat een aantal openbare dienstverplichtingen nog vrij algemeen worden beschreven in de tekst van het ontwerp van decreet. De verplichtingen moeten ook realistisch zijn voor de watermaatschappijen, waarmee uitvoerig overleg werd gepleegd ter voorbereiding van het ontwerp van decreet. Het is belangrijk dat deze belangrijke actoren de oprichting en de rol van een reguleringsinstantie aanvaarden. De algemeen omschreven dienstverplichtingen kunnen in het verdere overleg worden gepreciseerd en uitgewerkt. In de memorie van toelichting is overigens reeds een uitgebreide uitleg over de bedoeling van deze bepalingen opgenomen.

De heer Jef Van Looy laat opmerken dat de organisatie van hoorzittingen over het ontwerp van decreet in de commissie tot meer duidelijkheid had kunnen leiden over de haalbaarheid van sommige verplichtingen voor de drinkwatermaatschappijen. De hoorzittingen in de subcommissie voor Financiën en Begroting leverden daarover onvoldoende informatie op.

De amendementen met de nrs. 4 tot 9 van de heren Matthijs, Van Looy en De Smet worden verworpen met 8 stemmen tegen 3 bij 2 onthoudingen.

Het ongewijzigde artikel 8 wordt aangenomen met 8 stemmen bij 5 onthoudingen.

AFDELING II

Reguleringsinstantie

ONDERAFDELING I

Oprichting

Artikel 9

Amendement nr. 10 van de heren Erik Matthijs, Jef Van Looy en Bart De Smet strekt ertoe in § 1, op de eerste regel, het woord "Er" te vervangen door de woorden "Binnen het jaar na de inwerkingtreding van dit decreet". Volgens de indieners moet de reguleringsinstantie zo snel mogelijk worden opgericht, en dus binnen het jaar na de inwerkingtreding van dit decreet.

De voorzitter verwijst naar de opmerkingen hierover in de algemene bespreking.

Op vraag van de heer Patrick Lachaert bevestigt de minister dat het de bedoeling is de reguleringsinstantie snel op te richten. Er moet een decretale regeling komen voor een reguleringsinstantie, waarbij ook moet worden nagegaan wanneer en in welke mate die ook bevoegd kan worden voor andere aspecten van het milieubeleid, zoals het afvalwater. Dat kan via een stapsgewijze aanpak. De minister heeft de administratie gevraagd om binnen het jaar de oprichting van de reguleringsinstantie verder uit te werken. De heer Lachaert stelt dat de oprichting van een reguleringsinstantie voor afvalwater als dringend moet worden beschouwd.

Het amendement nr. 10 van van de heren Matthijs, Van Looy en De Smet wordt aangenomen met 13 stemmen.

Het gewijzigde artikel wordt aangenomen met 10 stemmen bij 3 onthoudingen.

ONDERAFDELING II

Bestuur en werking

Artikelen 10 en 11

Deze artikelen worden zonder verdere opmerkingen aangenomen met 10 stemmen bij 3 onthoudingen.

ONDERAFDELING III

Doel en opdrachten

Artikel 12

Amendement nr. 11 van de heren Erik Matthijs, Jef Van Looy en Bart De Smet strekt ertoe in § 2, 1°, het woord "functiescheiding" te vervangen door de woorden "samenwerking tussen leveranciers".

Volgens de heer Erik Matthijs is niet duidelijk wat in de ontwerptekst precies wordt bedoeld met functiescheiding. Functiescheiding kan volgens de indieners van het amendement een eerste aanzet vormen tot privatisering. Vermits drinkwatervoorziening, zoals in de doelstelling van het ontwerp van decreet is verwoord, een element is van volksgezondheid, mag dit niet aan de privé-sector worden overgelaten.

De minister antwoordt dat met functiescheiding de scheiding tussen winning, productie, transport en distributie wordt bedoeld. De scheiding van die functies moet tot meer transparantie leiden in de kostenstructuur van de drinkwatermaatschappijen. Functiescheiding mag in die zin niet worden verward met privatisering of samenwerking tussen leveranciers.

Amendement nr. 11 wordt verworpen met 8 stemmen tegen 5.

Amendement nr. 12 van de heren Matthijs, Van Looy en De Smet strekt ertoe aan § 2, een 7°, 8° en 9° toe te voegen. De indieners willen het takenpakket van de reguleringsinstantie uitbreiden met drie punten. Een eerste bijkomende taak is het verrichten van onderzoek en het formuleren van voorstellen over de manier waarop een onderscheid kan worden gemaakt tussen prijzen voor klein- en grootverbruik, met het oog op een rechtvaardige aanrekening van kosten aan groot- en kleinverbruikers. Verder moet de reguleringsinstantie volgens de indieners van het amendement onderzoeken op welke manier en via welke stappen een geleidelijke solidarisering van de prijs over heel Vlaanderen kan worden ingevoerd. In dit verband wordt door de heer Erik Matthijs verwezen naar de bespreking van artikel 8. Een derde bijkomende taak is het uitwerken van een noodplan om te voorkomen dat abonnees zonder kwalitatief drinkwater zouden komen te zitten.

De minister bevestigt dat het onderzoeken van en het formuleren van voorstellen over het onder-

scheid tussen de prijzen voor klein- en grootverbruik en over een rechtvaardige aanrekening van de kosten, tot het takenpakket van de reguleringsinstantie behoort en verwijst naar de bepaling over de kostenstructuur in § 2, 5°. Het uitwerken van een noodplan behoort volgens de minister echter tot het normale beheer van de drinkwatermaatschappij. Het is geen taak voor een reguleringsinstantie.

Amendement nr. 12 wordt verworpen met 8 stemmen tegen 5.

Amendement nr. 13 van de heer Jacky Maes, mevrouw Isabel Vertriest, mevrouw Dominique Guns en de heer Jos Bex strekt ertoe in § 5, op de derde regel, na de woorden "aan de Vlaamse regering" de woorden "en aan het Vlaams Parlement" in te voegen. Volgens de indieners is het evident dat de reguleringsinstantie eveneens aan het Vlaams Parlement rapporteert gelet op de belangrijkheid van de materie voor het algemeen welzijn en het feit dat drinkwater van wezenlijk belang is voor elke burger.

Minister Vera Dua wijst op een mogelijk dubbel gebruik met de bepaling in artikel 15, § 4, in onderafdeling V Toezicht. Daar wordt bepaald dat de reguleringsinstantie jaarlijks voor 30 mei verslag uitbrengt aan de Vlaamse regering over haar werkzaamheden. Dit verslag wordt jaarlijks, samen met het evaluatieverslag van de regeringscommissaris, voor 30 juli meegedeeld aan het Vlaams Parlement, de SERV en de MiNa-Raad.

Volgens de heer Jacques Timmermans, commissievoorzitter, biedt de bepaling in artikel 15, § 4, de meerwaarde dat het verslag van de reguleringsinstantie wordt vergezeld van het evaluatieverslag van de regeringscommissaris. Het parlement beschikt dan over een volledige informatie om een eventuele discussie te voeren. Ook de mededeling aan de SERV en de MiNa-Raad draagt bij tot een breder debat.

De minister voegt eraan toe dat de in artikel 15, § 4, voorgestelde bepaling geïnspireerd is op het elektriciteitsdecreet.

De heer Jef Van Looy laat daarbij opmerken dat bij het opstellen van de voorliggende tekst op selectieve wijze elementen worden overgenomen uit het elektriciteitsdecreet.

De heer Didier D'hont van de Afdeling Water van Aminal verduidelijkt op vraag van de minister dat de reguleringsinstantie voor elektriciteit een ruimere bevoegdheid en finaliteit heeft dan de beoogde reguleringsinstantie voor drinkwater, die eerder adviserend zal optreden en voorstellen zal formuleren.

Voor de heer Paul Wille mag een reguleringsinstantie in de context van een vrije markt een ruime bevoegdheid hebben. De heer Patrick Lachaert betwijfelt of de reguleringsinstantie in de drinkwatervoorziening een andere finaliteit moet hebben dan die in de elektriciteitssector.

De minister laat daarbij opmerken dat er in de drinkwatervoorziening geen vrije markt is. De drinkwatermaatschappijen, vaak actief in de vorm van een intercommunale samenwerking, zien zichzelf ook als publieke actoren. In de elektriciteitsproductie wordt onder invloed van het Europese beleid de markt geliberaliseerd.

De heer Jef Van Looy verduidelijkt dat in de overgenomen tekst de mogelijkheid dat de reguleringsinstantie op eigen initiatief het advies van de SERV en de MiNa-Raad vraagt, is weggelaten.

De minister verwijst naar de memorie van toelichting bij artikel 15, § 4. Daarin wordt vermeld dat de bevoegde maatschappelijke adviesorganen op basis van het jaarlijks verslag van de reguleringsinstantie en het evaluatieverslag van de regeringscommissaris op eigen initiatief een advies kunnen formuleren. De regering en het parlement kunnen ook zelf advies vragen aan de adviesorganen over ontwerpbeslissingen die gebaseerd zijn op rapporten en voorstellen van de reguleringsinstantie.

Het amendement nr. 13 wordt ingetrokken.

Amendement nr. 14 van de heren Erik Matthijs, Jef Van Looy en Bart De Smet strekt ertoe in § 7 het laatste lid, waarin staat dat de Vlaamse regering de opdrachten van de reguleringsinstantie nader kan omschrijven, te schrappen. Dit amendement hangt samen met amendement nr. 12 van dezelfde indieners, waarbij werd voorgesteld het takenpakket van de instantie uit te breiden.

Amendement nr. 14 wordt verworpen met 8 stemmen tegen 5.

Het ongewijzigde artikel 12 wordt aangenomen met 8 stemmen bij 5 onthoudingen.

Artikel 13

Dit artikel wordt zonder verdere opmerkingen aangenomen met 10 stemmen bij 3 onthoudingen.

ONDERAFDELING IV

Financiële middelen

Artikel 14

Dit artikel wordt zonder verdere opmerkingen aangenomen met 10 stemmen bij 3 onthoudingen.

ONDERAFDELING V

Toezicht

Artikel 15

Dit artikel wordt zonder verdere opmerkingen aangenomen met 10 stemmen bij 3 onthoudingen.

AFDELING III

Waterverkoopreglement

Artikel 16

Dit artikel wordt zonder verdere opmerkingen aangenomen met 10 stemmen bij 3 onthoudingen.

HOOFDSTUK VI

Toezicht, dwang- en veiligheidsmaatregelen

Artikel 17

Amendement nr. 15 van de heer Jacky Maes, mevrouw Isabel Vertriest, mevrouw Dominique Guns en de heer Jos Bex strekt ertoe in § 2, eerste lid, de tekst in 3° te vervangen door "de bijstand van de federale politie vorderen.". Het betreft een aanpassing van de tekst aan de gewijzigde politiestructuur.

Dit amendement wordt aangenomen met 13 stemmen.

Het gewijzigde artikel wordt aangenomen met 10 stemmen bij 3 onthoudingen.

HOOFDSTUK VII

Strafbepalingen

Artikel 18

Amendement nr. 16 van de heren Patrick Lachaert, Jacques Timmermans, Jos Bex en mevrouw Isabel Vertriest strekt ertoe op de derde regel de woorden "2,5 euro tot 375 euro" te vervangen door de woorden "100 euro tot 15.000 euro". Dit amendement beoogt de rechtzetting van de omschakeling naar euro van de bedragen in de strafbepalingen in het ontwerp van decreet.

In het voorontwerp van decreet dat voor advies aan de Raad van State werd voorgelegd, stonden de bedragen van de straffen in Belgische frank vermeld. Op dat ogenblik was het Vlaamse decreet van 7 december 2001 tot regeling van enkele gevolgen van de invoering van de euro in de Vlaamse regelgeving immers nog niet goedgekeurd. Bovendien bepaalt de federale wet van 26 juni 2000 betreffende de invoering van de euro dat de bedragen van de strafrechtelijke boeten die op 1 januari 2002 nog in Belgische frank worden uitgedrukt, automatisch gelezen worden als eurobedragen. De wet bepaalt ook dat de straffen vanaf 1 januari 2002 vermenigvuldigd worden met 5 in plaats van met 200 opdeciemen. Door het delen van de opdeciemen door 40 moesten, voor de omschakeling naar euro, de bedragen van de straffen in Belgische frank dus niet aangepast worden.

Amendement nr. 16 wordt aangenomen met 13 stemmen.

Het gewijzigde artikel wordt aangenomen met 10 stemmen bij 3 onthoudingen.

Artikel 19

Amendement nr. 17 van de heren Lachaert, Timmermans, Bex en mevrouw Vertriest strekt ertoe op de derde regel de woorden "2,5 euro tot 50 euro" vervangen door de woorden "100 euro tot 2.000 euro". Ook dit amendement beoogt de rechtzetting van de omschakeling naar euro van de bedragen in de strafbepalingen (cfr. amendement nr. 16).

Amendement nr. 17 wordt aangenomen met 13 stemmen.

Het gewijzigde artikel wordt aangenomen met 10 stemmen bij 3 onthoudingen.

Artikelen 20 en 21

Deze artikelen worden zonder opmerkingen aangenomen met 10 stemmen bij 3 onthoudingen.

HOOFDSTUK VIII

Administratieve geldboetes

Artikel 22

Dit artikel wordt zonder opmerkingen aangenomen met 10 stemmen bij 3 onthoudingen.

HOOFDSTUK IX

Slotbepalingen

Artikel 23

Amendement nr. 18 voorgesteld door de heren Erik Matthijs, Patrick Lachaert, Jacques Timmermans, Jos Bex, mevrouw Isabel Vertriest en de heer Jef Van Looy strekt ertoe op de eerste en tweede regel de woorden "en de Vlaamse Gemeenschap" te schrappen. Bij de verantwoording wordt gesteld dat dit decreet een gewestaangelegenheid regelt en wordt verwezen naar artikel 1.

Dit amendement wordt aangenomen met 13 stemmen.

Het gewijzigde artikel wordt aangenomen met 10 stemmen bij 3 onthoudingen.

Artikel 24

Dit artikel wordt zonder opmerkingen aangenomen met 10 stemmen bij 3 onthoudingen.

IV. EINDSTEMMING

Het gewijzigde ontwerp van decreet wordt aangenomen met 8 stemmen bij 6 onthoudingen.

De verslaggever, *De voorzitter,*

Jos BEX Jacques TIMMERMANS

TEKST AANGENOMEN DOOR DE COMMISSIE

HOOFDSTUK I

Algemene bepalingen

Artikel 1

Dit decreet regelt een gewestaangelegenheid.

Artikel 2

In dit decreet wordt verstaan onder :

1° abonnee : elke persoon die een recht van eigendom, vruchtgebruik, opstal of enig zakelijk recht geniet op het op het openbaar waterdistributienetwerk aangesloten of aan te sluiten onroerend goed ;

2° distributiegebied : gebied waarin door de exploitant van een openbaar waterdistributienetwerk via leidingen van het openbaar waterdistributienetwerk, aan abonnees water bestemd voor menselijke consumptie of tweedecircuitwater wordt geleverd ;

3° exploitant van een openbaar waterdistributienetwerk : de gemeente, de gemeentelijke regie, de intercommunale, de Vlaamse openbare instelling en alle andere exploitanten die een openbaar waterdistributienetwerk via leidingen beheren ;

4° grens tussen het openbaar of privaat waterdistributienetwerk en het huishoudelijk leidingnet : de grens tussen het openbaar of privaat waterdistributienetwerk en het huishoudelijk leidingnet bevindt zich stroomafwaarts onmiddellijk na de watermeter of, indien een gedeelte van het leidingnet voor de watermeter eigendom is van de abonnee, op het punt waar het eigendomsrecht van de abonnee op het leidingnet aanvangt ;

5° grondwater : al het water dat zich onder het bodemoppervlak in de verzadigde zone bevindt en dat in direct contact met de bodem of de ondergrond staat ;

6° grondwaterwinning : zoals bedoeld in artikel 2 van het decreet van 24 januari 1984 houdende maatregelen inzake het grondwaterbeheer ;

7° huishoudelijk leidingnet : de kranen en de leidingen, fittingen en toestellen die geïnstalleerd worden tussen de kranen die gewoonlijk aangewend worden voor menselijke consumptie en het openbaar of privaat waterdistributienetwerk en die niet vallen onder de overeenkomstig artikel 6 vastgestelde verantwoordelijkheid van de waterleverancier ;

8° inrichting : de plaatsen waar oppervlaktewater, grondwater of ander water onttrokken, opgestuwd, opgeslagen of behandeld wordt tot water bestemd voor menselijke consumptie, ongeacht de herkomst van het water, en de plaatsen waar water bestemd voor menselijke consumptie in het openbaar of privaat waterdistributienetwerk verdeeld wordt ;

9° leveringsgebied : een geografisch afgebakend gebied waarbinnen het water bestemd voor menselijke consumptie afkomstig is uit een of enkele bronnen waarbinnen het water kan worden geacht van vrijwel uniforme kwaliteit te zijn ;

10° openbare dienstverplichting : verplichting die betrekking heeft op sociaal-economische, ecologische en technische aspecten van de voorziening van water bestemd voor menselijke aanwending ;

11° publieke gebouwen : plaatsen die toegankelijk zijn voor het publiek, waar het publiek van water bestemd voor menselijke consumptie wordt voorzien, onder andere waar :

a) al dan niet tegen betaling, aan het publiek diensten worden verstrekt, met inbegrip van plaatsen waar voedingsmiddelen of dranken ter consumptie aangeboden worden ;

b) zieken of bejaarden worden opgevangen en verzorgd ;

c) preventieve of curatieve gezondheidszorgen worden verstrekt ;

d) kinderen of jongeren tot en met schoolgaande leeftijd worden opgevangen, gehuisvest of verzorgd ;

e) onderwijs en/of beroepsopleiding worden verstrekt ;

f) vertoningen plaatsvinden ;

g) tentoonstellingen worden georganiseerd ;

h) sport wordt beoefend ;

12° technische hulpmiddelen : chemische producten of fysische hulpmiddelen of alle materialen die deels of geheel aangewend worden bij de bereiding van water bestemd voor menselijke consumptie ;

13° titularis van een private waterwinning : de persoon die een private waterwinning voor water bestemd voor menselijke consumptie in eigendom heeft ;

14° tweedecircuitwater : hemelwater, grondwater, oppervlaktewater en gerecupereerd afvalwater dat niet bestemd is voor menselijke consumptie en apparatuur bevoorraadt voor bijvoorbeeld besproeien van tuinen, WC, wasmachine of reinigen van vloeren of voor industriële of agrarische toepassingen ;

15° verbruiker : de persoon die over het water bestemd voor menselijke consumptie beschikt in een onroerend goed of in een publiek gebouw ;

16° water bestemd voor menselijke aanwending : het water bestemd voor menselijke consumptie, tweedecircuitwater en al het water dat aangewend wordt voor huishoudelijke, agrarische of industriële toepassingen, ongeacht de herkomst van dat water ;

17° water bestemd voor menselijke consumptie : al het water dat onbehandeld of na behandeling bestemd is voor drinken, koken, voedselbereiding of andere huishoudelijke doeleinden, ongeacht de herkomst en ongeacht of het water wordt geleverd via een waterdistributienetwerk of via een private waterwinning, uit een tankschip of tankauto, of in flessen of verpakkingen, met uitzondering van :

a) natuurlijk mineraalwater dat dusdanig is erkend overeenkomstig het koninklijk besluit van 8 februari 1999 betreffende natuurlijk mineraalwater en bronwater ;

b) water dat een geneesmiddel is ;

18° waterleverancier : hetzij de exploitant van een openbaar waterdistributienetwerk, hetzij de titularis van een private waterwinning die verbruikers of anderen die water bestemd voor menselijke aanwending gebruiken, bevoorraadt zonder een openbaar waterdistributienetwerk te gebruiken.

Artikel 3

§ 1. Dit decreet beoogt een duurzame watervoorziening en een duurzaam watergebruik.

§ 2. Een duurzame watervoorziening, met inbegrip van de winning, opvang, behandeling en distributie van water bestemd voor menselijke aanwending, en een duurzaam watergebruik hebben als doel de bescherming van het milieu, waarbij de bescherming van de volksgezondheid door het verzekeren van de levering van een optimale hoeveelheid water bestemd voor menselijke aanwending van een geschikte kwaliteit prioritair is en waarbij rekening gehouden wordt met sociale en economische aspecten.

§ 3. Van het toepassingsgebied van dit decreet wordt uitgesloten :

1° al het water bestemd voor menselijke consumptie dat in een levensmiddelenbedrijf wordt aangewend voor de vervaardiging, de behandeling, de conservering of het in handel brengen van voor menselijke consumptie bestemde producten of stoffen en dat niet geleverd wordt via een waterdistributienetwerk of dat een verwerking of behandeling in het bedrijf ondergaat ;

2° al het water bestemd voor menselijke consumptie dat geleverd wordt in flessen of verpakkingen in het kader van een commerciële activiteit ;

3° al het water bestemd voor menselijke consumptie dat in een levensmiddelenbedrijf via een tankschip of tankauto voor de vervaardiging, de behandeling, de conservering of het in handel brengen van voor menselijke consumptie bestemde producten of stoffen wordt geleverd.

HOOFDSTUK II

Bepalingen inzake kwaliteit en levering van water bestemd voor menselijke aanwending

Artikel 4

§ 1. De Vlaamse regering kan met betrekking tot de waterproductie en watervoorziening een technische reglementering inzake de kwaliteit en de levering van het water bestemd voor menselijke consumptie en een technische reglementering met betrekking tot het gebruik en de levering van tweedecircuitwater vaststellen.

De kwaliteitseisen van het water bestemd voor menselijke consumptie kunnen onder meer worden uitgedrukt in parameterwaarden.

Tweedecircuitwater moet stromen in een afzonderlijk circuit, afgescheiden van het huishoudelijk leidingnet van water bestemd voor menselijke consumptie. Op plaatsen binnenshuis waar water bestemd voor menselijke consumptie kan worden aangewend, mag er geen afname mogelijk zijn van tweedecircuitwater dat zou kunnen worden aangewend als water bestemd voor menselijke consumptie, tenzij de nodige voorzorgen genomen werden.

§ 2. De Vlaamse regering kan nadere regels vaststellen met betrekking tot :

1° het huishoudelijk leidingnet, de systemen voor winning, opvang, behandeling en afvoer van tweedecircuitwater en het leidingnet voor tweedecircuitwater en de inspectie van deze leidingnetten en systemen, met inbegrip van een verplichte keuring voorafgaand aan de ingebruikname ervan en bij belangrijke wijzigingen ;

2° de waterwinningen en de kwaliteit van het water dat gebruikt wordt als water bestemd voor menselijke consumptie, ongeacht de herkomst en ongeacht de behandeling ervan.

§ 3. De Vlaamse regering stelt nadere regels vast over de te nemen herstelmaatregelen en beperkingen van het gebruik voor het geval het water bestemd voor menselijke consumptie dat geleverd wordt, niet voldoet aan de kwaliteitseisen.

§ 4. De Vlaamse regering bepaalt de nadere regels met betrekking tot :

1° de inlichtingen die aan het publiek moeten worden verstrekt ;

2° de gevallen waarvan de waterleverancier de bevoegde diensten van de Vlaamse regering op de hoogte moet houden en van informatie moet voorzien ;

3° de gevallen waarin de bevoegde diensten van de Vlaamse regering advies verstrekken of inwinnen.

De bevoegde diensten van de Vlaamse regering kunnen met het oog op het opmaken van hun verslagen alle informatie en gegevens die beschikbaar zijn bij de waterleveranciers, opvragen.

Artikel 5

§ 1. De Vlaamse regering kan nadere regels bepalen met betrekking tot de aansluiting van woningen op het openbaar waterdistributienetwerk door de exploitant van een openbaar waterdistributienetwerk in zijn distributiegebied of met betrekking tot mogelijke alternatieven voor de aansluiting van een woning.

De Vlaamse regering kan nadere regels bepalen met betrekking tot het aansluitrecht, de uitzonderingen hierop en de tariefstructuren voor water bestemd voor menselijke consumptie dat geleverd wordt door de exploitant van een openbaar waterdistributienetwerk.

§ 2. Bij afwezigheid van een watermeter plaatst de waterleverancier een watermeter bij nieuwe aansluitingen of bij herstellingen aan het waterdistributienetwerk ter hoogte van de bestaande aansluitingen.

Bij afwezigheid van een watermeter wordt de grens tussen het openbaar of privaat waterdistributienetwerk en het huishoudelijk leidingnet contractueel of reglementair bepaald tot op het moment dat een watermeter geplaatst wordt.

Onverminderd het eerste lid, plaatst de waterleverancier, bij afwezigheid van een watermeter, uiterlijk op 31 december 2007 een watermeter ter hoogte van de bestaande aansluitingen.

§ 3. De Vlaamse regering kan nadere regels bepalen met betrekking tot het leveren van een gratis

hoeveelheid water bestemd voor menselijke consumptie door de exploitant van een openbaar waterdistributienetwerk in zijn distributiegebied.

HOOFDSTUK III

Bepalingen met betrekking tot de plaats waar aan de kwaliteitseisen moet worden voldaan en met betrekking tot de verantwoordelijkheid van de waterleverancier

Artikel 6

§ 1. De Vlaamse regering kan nadere regels bepalen met betrekking tot de verantwoordelijkheid van de waterleverancier voor de kwaliteit van het water bestemd voor menselijke consumptie.

§ 2. Voor water bestemd voor menselijke consumptie, moet door de waterleverancier aan de kwaliteitseisen worden voldaan op het punt binnen een perceel of gebouw waar het water uit de kranen komt die gewoonlijk worden aangewend voor water bestemd voor menselijke consumptie.

Wanneer het niet voldoen aan de kwaliteitseisen van het water bestemd voor menselijke consumptie te wijten is aan het huishoudelijk leidingnet of het onderhoud daarvan, wordt de waterleverancier, behalve in publieke gebouwen en voorzover de waterleverancier de eigenaar of de abonnee heeft geïnformeerd over de kwaliteit van het water bestemd voor menselijke consumptie en over de mogelijke herstelmaatregelen, geacht te hebben voldaan aan de verplichtingen die hiervoor worden vastgesteld door de Vlaamse regering. De eigenaar of de abonnee voert in dat geval de herstelmaatregelen uit aan het huishoudelijk leidingnet zodat het water bestemd voor menselijke consumptie voldoet aan de kwaliteitseisen. De waterleverancier neemt hiernaast de door de Vlaamse regering vast te stellen maatregelen wanneer er een risico bestaat dat het water niet voldoet aan de kwaliteitseisen. Indien de waterleverancier de eigenaar of de abonnee heeft geïnformeerd, dient in voorkomend geval de eigenaar de abonnee en de abonnee de eigenaar te informeren over het niet voldoen aan de kwaliteitseisen, de mogelijke herstelmaatregelen en de uitgevoerde herstelmaatregelen.

Indien in een publiek gebouw het water bestemd voor menselijke consumptie niet voldoet aan de kwaliteitseisen, moet de waterleverancier de eigenaar, de abonnee en de bevoegde diensten van de Vlaamse regering inlichten. De eigenaar of de abonnee voert in dat geval de herstelmaatregelen uit aan het huishoudelijk leidingnet zodat het water bestemd voor menselijke consumptie voldoet aan de kwaliteitseisen.

§ 3. Voor water bestemd voor menselijke consumptie dat geleverd wordt uit een tankschip of tankauto, wordt door de waterleverancier aan de kwaliteitseisen voldaan op het punt waar het uit het tankschip of de tankauto komt.

Voor water bestemd voor menselijke consumptie dat in het kader van een niet-commerciële activiteit wordt geleverd in flessen of verpakkingen, wordt door de waterleverancier aan de kwaliteitseisen voldaan op het punt waarop de flessen of verpakkingen worden gevuld.

Voor water bestemd voor menselijke consumptie dat aangewend wordt in een levensmiddelenbedrijf voor de vervaardiging, de behandeling, de conservering of het in handel brengen van voor menselijke consumptie bestemde producten of stoffen en dat geleverd wordt via een waterdistributienetwerk en geen verwerking of behandeling in het bedrijf ondergaat, wordt door de waterleverancier aan de kwaliteitseisen voldaan op het punt waar het in het bedrijf wordt aangewend.

HOOFDSTUK IV

Bepalingen met betrekking tot de controle van water bestemd voor menselijke aanwending

Artikel 7

§ 1. De controle van het water aan de kranen die gewoonlijk worden aangewend voor water bestemd voor menselijke consumptie door de verbruiker, van het huishoudelijk leidingnet en van de watermeter, wordt toevertrouwd aan de waterleverancier.

§ 2. De waterleverancier en de in § 3 bedoelde controleambtenaren hebben het recht de woning en publieke gebouwen te bezoeken tussen acht en twintig uur met het oog op de in § 1 bedoelde controles en met het oog op de inventarisatietaken bij de abonnees met betrekking tot de opvang, het gebruik, de afvoer en de zuivering van hemelwater, grondwater, oppervlaktewater en gerecupereerd

afvalwater, inclusief de hiervoor aangewende infrastructuur.

Als toegang tot de woning of het publieke gebouw wordt geweigerd, brengt de waterleverancier de in § 3 bedoelde controleambtenaren hiervan op de hoogte. De controleambtenaren voeren in dit geval de in § 1 bedoelde controles uit.

§ 3. De bevoegde diensten van de Vlaamse regering kunnen te allen tijde de in § 1 bedoelde controles en de in § 2, eerste lid bedoelde inventarisatietaken uitvoeren. De Vlaamse regering wijst de daartoe bevoegde controleambtenaren aan. De controleambtenaren dienen zich steeds te legitimeren.

Het ambt van controleambtenaar is onverenigbaar met het in artikel 17, § 1 bedoelde ambt van toezichthoudende ambtenaar.

De controles kunnen door de waterleverancier of de bevoegde diensten van de Vlaamse regering toevertrouwd worden aan door de Vlaamse regering erkende organen.

Indien de controleambtenaren, de waterleverancier en de door de Vlaamse regering erkende organen inbreuken vaststellen op dit decreet en zijn uitvoeringsbesluiten, brengen zij de in artikel 17, § 1 bedoelde toezichthoudende ambtenaren hiervan op de hoogte. De Vlaamse regering stelt nadere regels vast met betrekking tot de inbreuken waarvan de toezichthoudende ambtenaren op de hoogte moeten worden gebracht.

§ 4. De Vlaamse regering kan nadere regels bepalen met betrekking tot :

1° de controle, waaronder de te analyseren parameters, de plaatsen van monsterneming, de minimumfrequentie van monsterneming en analyse, de specificaties voor de analyse van parameters, en de controleprogramma's ;

2° het opstellen van controleprogramma's voor water bestemd voor menselijke consumptie dat geleverd wordt in publieke gebouwen.

HOOFDSTUK V

Beheers- en beleidsinstrumenten

AFDELING I

Openbare dienstverplichtingen

Artikel 8

§ 1. De Vlaamse regering legt aan de waterleverancier openbare dienstverplichtingen op, die betrekking kunnen hebben op :

1° de exploitatie, het onderhoud en de ontwikkeling van het openbaar waterdistributienetwerk en van de inrichtingen ;

2° het bevorderen van duurzaam watergebruik bij de abonnee en de verbruikers, waarbij actieprogramma's en sensibilisatiecampagnes naar de diverse doelgroepen gevoerd worden ;

3° het nemen van maatregelen van sociale aard, waarbij rekening gehouden wordt met het decreet van 20 december 1996 tot regeling van het recht op minimumlevering van elektriciteit, gas en water ;

4° de dienstverlening aan de klant verzekeren, waarbij servicegaranties geboden worden ;

5° het in acht nemen van milieuzorg bij de winning, de behandeling en de distributie van water bestemd voor menselijke consumptie en van tweedecircuitwater, gebaseerd op de beste beschikbare technieken ;

6° het instellen van een aansluitrecht en het toepassen van de tariefstructuren voor water bestemd voor menselijke consumptie dat geleverd wordt door de exploitant van een openbaar waterdistributienetwerk, waarbij :

a) rekening gehouden wordt met de in 3° bedoelde maatregelen van sociale aard ;

b) duurzaam watergebruik bevorderd wordt ;

7° het bezorgen van het overeenkomstig artikel 16 vastgestelde algemeen en bijzonder waterverkoopreglement aan elke abonnee ;

8° het streven naar zo laag mogelijke kostprijzen, onder afweging van de kosten en baten, die voortvloeien uit de realisering van de overige openbare dienstverplichtingen ;

9° het leveren van een gratis hoeveelheid water bestemd voor menselijke consumptie door de exploitanten van een openbaar waterdistributienetwerk ;

§ 2. De Vlaamse regering kan, na consultatie van de reguleringsinstantie :

1° andere openbare dienstverplichtingen opleggen dan die bepaald in § 1 ;

2° nadere regels bepalen met betrekking tot de in § 1 en § 2, 1° bedoelde openbare dienstverplichtingen ;

3° specifieke maatregelen of programma's opleggen aan de waterleverancier met betrekking tot de uitvoering van de in § 1 en § 2, 1° bedoelde openbare dienstverplichtingen ;

4° nadere regels bepalen met betrekking tot de vergoeding voor de waterleveranciers voor de uitvoering van opgelegde taken die niet tot de kerntaken van de waterleverancier behoren.

AFDELING II

Reguleringsinstantie

ONDERAFDELING I

Oprichting

Artikel 9

§ 1. Binnen het jaar na de inwerkingtreding van dit decreet wordt een instelling van openbaar nut met rechtspersoonlijkheid opgericht. Deze instelling draagt als naam "reguleringsinstantie".

§ 2. De Vlaamse regering bepaalt de vestigingsplaats van de zetel.

ONDERAFDELING II

Bestuur en werking

Artikel 10

§ 1. De reguleringsinstantie wordt geleid door een dagelijks bestuur bestaande uit een voorzitter en drie beheerders. Zij worden aangesteld door de Vlaamse regering.

§ 2. De Vlaamse regering bepaalt de nadere regels voor de aanwerving en de aanstelling van de leden van het dagelijks bestuur van de reguleringsinstantie, inclusief de duur van het mandaat.

De leden van het dagelijks bestuur mogen geen andere functies vervullen die de onafhankelijkheid en de objectiviteit waarmee ze hun mandaat uitoefenen, kunnen belemmeren. De Vlaamse regering bepaalt de onverenigbaarheden met het mandaat van de leden van het dagelijks bestuur en de regels die van toepassing zijn op belangenconflicten.

§ 3. De voorzitter zit de vergaderingen van het dagelijks bestuur voor dat besluiten neemt bij meerderheid. De voorzitter heeft een doorslaggevende stem bij staking van stemmen. Eventuele minderheidsstandpunten van de leden van het dagelijks bestuur kunnen aan de voorstellen, evaluaties en adviezen worden toegevoegd.

§ 4. De voorzitter vertegenwoordigt de reguleringsinstantie in rechte.

Artikel 11

§ 1. De Vlaamse regering bepaalt het administratief en geldelijk statuut van het personeel en stelt de personeelsformatie van de reguleringsinstantie vast.

§ 2. Het dagelijks bestuur kan eveneens personen op contractuele basis aanwerven om :

1° in uitzonderlijke en tijdelijke personeelsbehoeften te voorzien. Het betreft ofwel in de tijd beperkte acties ofwel een buitengewone toename van het werk ;

2° de ambtenaren te vervangen die hun betrekking niet of slechts deeltijds bekleden, onverminderd de mogelijkheid om een statutair personeelslid door een ander statutair personeelslid te vervangen ;

3° bijkomende of specifieke opdrachten te vervullen na voorafgaand akkoord van de Vlaamse regering.

§ 3. De leden van het dagelijks bestuur en de personeelsleden van de reguleringsinstantie zijn gebonden door het beroepsgeheim. Zij mogen de vertrouwelijke gegevens die hen ter kennis zijn gekomen op grond van hun functie bij de reguleringsinstantie aan niemand bekendmaken, behalve wanneer zij worden opgeroepen om in rechte te getuigen en onverminderd de uitwisseling van informatie met de bevoegde instanties van de andere gewesten en lidstaten van de Europese Unie, die uitdrukkelijk bepaald of toegestaan zijn door verordeningen of richtlijnen, vastgesteld door de instellingen van de Europese Unie.

ONDERAFDELING III

Doel en opdrachten

Artikel 12

§ 1. De reguleringsinstantie heeft als opdracht te inventariseren, te evalueren, te adviseren en te rapporteren over alle aangelegenheden met betrekking tot water bestemd voor menselijke aanwending.

§ 2. De reguleringsinstantie geeft, binnen de haar overeenkomstig § 1 toegewezen opdracht, advies over en legt voorstellen voor aan de Vlaamse regering met betrekking tot :

1° passende en doelmatige mechanismen voor de harmonisering, transparantie, functiescheiding en regulering met betrekking tot de productie, de invoer, de doorvoer, de levering, de tarieven en het gebruik van water bestemd voor menselijke aanwending, geleverd door exploitanten van een openbaar waterdistributienetwerk ;

2° de uitwerking en uitvoering van de in artikel 8 bedoelde openbare dienstverplichtingen ;

3° de investeringsplanningen in de waterdistributienetwerken, in de productie en in de invoer en doorvoer van water bestemd voor menselijke aanwending door de exploitanten van een openbaar waterdistributienetwerk ;

4° het in artikel 16, § 1 bedoelde algemeen waterverkoopreglement ;

5° de kostenstructuur, de boekhouding en de daaraan gekoppelde maatstafconcurrentie van de exploitanten van een openbaar waterdistributienetwerk ;

6° de invoering van een normstelsel voor duurzaam watergebruik.

§ 3. De reguleringsinstantie vergelijkt door middel van onder meer de kostenstructuur, de boekhouding en de daaraan gekoppelde maatstafconcurrentie, zoals vastgesteld in § 7, eerste lid, de prestaties en de efficiëntie van de exploitanten van een openbaar waterdistributienetwerk.

§ 4. De reguleringsinstantie voert op eigen initiatief of op verzoek van de Vlaamse regering studies uit in verband met de opdrachten zoals bedoeld in § 1 en § 2.

§ 5. De reguleringsinstantie inventariseert, evalueert en rapporteert jaarlijks vanaf het jaar na haar oprichting aan de Vlaamse regering over onder meer :

1° de toepassing van de in artikel 8 bedoelde openbare dienstverplichtingen ;

2° het in artikel 16, § 1 bedoelde algemeen waterverkoopreglement ;

3° de in § 2**,** 5° en § 3 bedoelde maatstafconcurrentie van de exploitanten van een openbaar waterdistributienetwerk.

§ 6. De reguleringsinstantie voert alle andere taken uit die haar door decreten, besluiten, reglementen en beslissingen van de Vlaamse regering betreffende de organisatie van de levering van het water bestemd voor menselijke aanwending worden toevertrouwd.

§ 7. De Vlaamse regering stelt nadere regels vast met betrekking tot de kostenstructuur, de boekhouding en de daaraan gekoppelde maatstafconcurrentie van de exploitanten van een openbaar waterdistributienetwerk.

De Vlaamse regering kan de opdrachten van de reguleringsinstantie nader omschrijven.

Artikel 13

§ 1. De diensten van de Vlaamse regering, de administratieve overheden van het Vlaamse Gewest die

onderworpen zijn aan het bestuurlijk toezicht van het Vlaamse Gewest, en de publiekrechtelijke en privaatrechtelijke instellingen en personen die belast zijn met taken van openbaar nut, zijn ertoe gehouden de gevraagde gegevens en inlichtingen met betrekking tot de in artikel 12 beschreven opdrachten aan de reguleringsinstantie te verschaffen in de vorm die, na consultatie, door de reguleringsinstantie wordt vastgesteld. Alle gegevens, verworven in het kader van opdrachten uitgaande van overheidsinstellingen, moeten gratis ter beschikking worden gesteld. Voor de overige gegevens kan, indien dat zo overeengekomen wordt, een vergoeding worden betaald.

§ 2. De waterleverancier moet de gevraagde gegevens en inlichtingen met betrekking tot de in artikel 12 beschreven opdrachten gratis aan de reguleringsinstantie verschaffen. De vorm en het tijdstip van die gegevensoverdracht worden, na consultatie van de exploitanten van een openbaar waterdistributienetwerk, door de reguleringsinstantie vastgesteld.

ONDERAFDELING IV

Financiële middelen

Artikel 14

De reguleringsinstantie beschikt over een dotatie die jaarlijks wordt ingeschreven op de begroting van de Vlaamse Gemeenschap.

De Vlaamse regering kan nadere regels bepalen met betrekking tot de financiële middelen ten behoeve van de reguleringsinstantie.

ONDERAFDELING V

Toezicht

Artikel 15

§ 1. De reguleringsinstantie staat onder toezicht van de Vlaamse regering. Het toezicht wordt uitgeoefend door een regeringscommissaris die wordt benoemd en ontslagen door de Vlaamse regering. Het Vlaamse Gewest draagt de kosten, verbonden aan de uitoefening van zijn ambt.

De Vlaamse regering bepaalt de nadere regels met betrekking tot dit toezicht.

§ 2. De regeringscommissaris kan op elk ogenblik inzage nemen van alle documenten en geschriften van de reguleringsinstantie. Hij kan van de voorzitter, de beheerders en de personeelsleden alle inlichtingen en opheldering vorderen, en alle verificaties verrichten, die hij nodig acht voor de uitvoering van zijn mandaat.

§ 3. Ieder jaar stelt de regeringscommissaris een evaluatieverslag op ten behoeve van de Vlaamse regering over de activiteiten van de reguleringsinstantie. Dit evaluatieverslag wordt voor 30 juni bezorgd aan de Vlaamse regering.

§ 4. De reguleringsinstantie brengt jaarlijks voor 30 mei van het volgende jaar verslag uit aan de Vlaamse regering over haar werkzaamheden. Dit verslag wordt jaarlijks, samen met het evaluatieverslag van de regeringscommissaris, voor 30 juli meegedeeld aan het Vlaams Parlement, de Sociaal-Economische Raad van Vlaanderen en de Milieu- en Natuurraad van Vlaanderen.

AFDELING III

Waterverkoopreglement

Artikel 16

§ 1. De Vlaamse regering kan nadere regels bepalen met betrekking tot de inhoud, het vaststellen en het wijzigen van het algemeen en bijzonder waterverkoopreglement tussen de exploitanten van een openbaar waterdistributienetwerk en de abonnee.

Binnen 18 maanden na de inwerkingtreding van het decreet, stelt de Vlaamse regering, na consultatie van de exploitanten van een openbaar waterdistributienetwerk**,** het algemeen waterverkoopreglement vast.

Het algemeen waterverkoopreglement bevat ten minste de volgende bepalingen :

1° het bepaalde in artikel 7, § 1 tot en met § 3, met betrekking tot de controle door de waterleverancier, de bevoegde diensten van de Vlaamse regering of door de Vlaamse regering erkende organen van het water aan de kranen die gewoonlijk worden aangewend voor water bestemd voor menselijke consumptie, van het

huishoudelijk leidingnet en van de watermeter en met betrekking tot de in artikel 7, § 2, eerste lid bedoelde inventarisatietaken ;

2° het bepaalde in artikel 6, § 2 met betrekking tot de verantwoordelijkheid van de waterleverancier, de eigenaar en de abonnee ;

3° de herstelmaatregelen die overeenkomstig artikel 4, § 3 door de Vlaamse regering worden bepaald en de herstelmaatregelen die betrekking hebben op de overschrijding van de parameterwaarden die te wijten is aan het huishoudelijk leidingnet of het onderhoud daarvan.

De Vlaamse regering kan voormelde lijst aanvullen.

§ 2. Het door de Vlaamse regering goedgekeurde algemeen waterverkoopreglement kan door de exploitanten van een openbaar waterdistributienetwerk worden aangevuld met een bijzonder waterverkoopreglement, voorzover dat niet strijdig is met het algemeen waterverkoopreglement en met de bepalingen van dit decreet en zijn uitvoeringsbesluiten. De Vlaamse regering kan nadere regels vaststellen met betrekking tot het opstellen en de goedkeuring van het bijzonder waterverkoopreglement.

§ 3. De Vlaamse regering stelt nadere regels vast met betrekking tot de communicatie van het algemeen en bijzonder waterverkoopreglement aan de abonnee.

HOOFDSTUK VI

Toezicht, dwang- en veiligheidsmaatregelen

Artikel 17

§ 1. Onverminderd de bevoegdheden van de officieren van gerechtelijke politie, houden de door de Vlaamse regering aangewezen ambtenaren toezicht op de toepassing van dit decreet, met uitzondering van artikelen 9, 10, 11, § 1 en 2, 12, 13, § 1, 14 en 15, en hun uitvoeringsbesluiten.

§ 2. De in § 1 bedoelde toezichthoudende ambtenaren kunnen bij de uitoefening van hun ambt :

1° elk onderzoek instellen, elke controle uitoefenen en alle inlichtingen inwinnen die nodig zijn voor de uitoefening van het toezicht ;

2° alle personen ondervragen over feiten die voor de uitoefening van het toezicht relevant zijn ;

3° de bijstand van de federale politie vorderen.

De toezichthoudende ambtenaren dienen zich steeds te legitimeren.

Binnen de bevoegdheden die hun overeenkomstig § 1 zijn toegewezen, kunnen de toezichthoudende ambtenaren mondelinge of schriftelijke raadgevingen, aanmaningen en bevelen geven. Ze kunnen ook de termijn vastleggen waarbinnen de voorschriften moeten worden nagekomen.

Wanneer de toezichthoudende ambtenaren mondelinge raadgevingen, aanmaningen of bevelen hebben gegeven, dan dienen die binnen vijf werkdagen, bij ter post aangetekende brief, te worden bevestigd door de Vlaamse regering.

§ 3. De toezichthoudende ambtenaren hebben voor de uitoefening van hun ambt, te allen tijde, zonder voorafgaande verwittiging, toegang tot de inrichtingen.

§ 4. Zij stellen de inbreuken op dit decreet en zijn uitvoeringsbesluiten vast door middel van processen-verbaal die bewijswaarde hebben tot het tegendeel bewezen is en die onmiddellijk worden bezorgd aan de procureur des Konings. Een afschrift van het proces-verbaal wordt bij ter post aangetekende brief ter kennis gebracht van de overtreder binnen vijf werkdagen na de vaststelling van de overtreding.

§ 5. Wanneer de toezichthoudende ambtenaren vaststellen dat de waterleverancier water bestemd voor menselijke consumptie levert dat niet voldoet aan de overeenkomstig artikel 4, § 1 en zijn uitvoeringsbesluiten vastgestelde kwaliteitseisen of dat de waterleverancier de overeenkomstig artikel 4, § 3 en zijn uitvoeringsbesluiten vastgestelde herstelmaatregelen en beperkingen van het gebruik niet neemt, kunnen de toezichthoudende ambtenaren, wanneer de waterleverancier weigert gevolg te geven aan de in § 2, derde lid bedoelde raadgevingen, aanmaningen en bevelen :

1° mondeling en ter plaatse de stopzetting bevelen van de levering van water bestemd voor menselijke consumptie binnen de termijn die zij bepalen of ;

2° de nodige maatregelen ambtshalve uitvoeren of doen uitvoeren ; de uitvoering van deze maatregelen geschiedt op kosten en risico van de in gebreke blijvende persoon.

Wanneer de toezichthoudende ambtenaren vaststellen dat de eigenaar of de abonnee de overeenkomstig artikel 6, § 2, tweede en derde lid en zijn uitvoeringsbesluiten vastgestelde herstelmaatregelen aan het huishoudelijk leidingnet niet uitvoert, kunnen de toezichthoudende ambtenaren, indien de eigenaar of de abonnee weigert gevolg te geven aan de overeenkomstig § 2, derde lid gegeven raadgevingen, aanmaningen en bevelen :

1° de onderbreking bevelen van de levering van water bestemd voor menselijke consumptie binnen de termijn die zij bepalen of ;

2° de nodige maatregelen ambtshalve uitvoeren of doen uitvoeren ; de uitvoering van deze maatregelen geschiedt op kosten en risico van de in gebreke blijvende persoon.

Naast de in het eerste en tweede lid bedoelde gevallen, kunnen de toezichthoudende ambtenaren in geval van gevaar voor de volksgezondheid de stopzetting of de onderbreking bevelen van de levering van water bestemd voor menselijke consumptie.

Indien binnen de gestelde termijn geen gevolg gegeven wordt aan de bevelen tot stopzetting of onderbreking, kunnen de toezichthoudende ambtenaren de nodige maatregelen ambtshalve uitvoeren of doen uitvoeren. De uitvoering van deze maatregelen geschiedt op kosten en risico van de in gebreke blijvende persoon.

§ 6. De bevelen tot stopzetting of onderbreking van de levering zoals bedoeld in § 5, worden binnen vijf werkdagen, bij ter post aangetekende brief, ter kennis gebracht van de overtreder en van de waterleverancier.

Een afschrift van het bevel tot stopzetting of onderbreking van de levering wordt onverwijld gezonden aan de Vlaamse regering.

§ 7. De waterleverancier, de eigenaar, de abonnee en de verbruiker kunnen beroep indienen bij de Vlaamse regering tegen de in § 2, derde lid bedoelde raadgevingen, aanmaningen en bevelen en de in § 5 bedoelde bevelen tot stopzetting of onderbreking van de levering. Het beroep schorst de beslissingen niet. Binnen een termijn van twee weken wordt over het beroep uitspraak gedaan.

De Vlaamse regering regelt de modaliteiten en de termijnen van het beroep.

HOOFDSTUK VII

Strafbepalingen

Artikel 18

De volgende personen worden gestraft met een gevangenisstraf van een maand tot een jaar en met een geldboete van 100 euro tot 15.000 euro of met een van deze straffen alleen :

1° de waterleverancier die water bestemd voor menselijke consumptie levert dat niet voldoet aan de kwaliteitseisen, met name bij niet-naleving van artikel 4, § 1 en zijn uitvoeringsbesluiten ;

2° de waterleverancier die de vastgestelde herstelmaatregelen of beperkingen van het gebruik niet neemt, met name bij niet-naleving van artikel 4, § 3 en zijn uitvoeringsbesluiten ;

3° de eigenaar of de abonnee die de herstelmaatregelen aan het huishoudelijk leidingnet niet uitvoert of die de informatieverplichting daaromtrent niet naleeft, met name bij niet-naleving van artikel 6, § 2, tweede en derde lid en zijn uitvoeringsbesluiten.

Artikel 19

De volgende personen worden gestraft met een gevangenisstraf van vijftien dagen tot drie maanden en met een geldboete van 100 euro tot 2.000 euro of met een van deze straffen alleen :

1° degene die niet toestemt in of zich verzet tegen de bezoeken, de controles, de inspecties, het toezicht of de monsternemingen, verricht door de overeenkomstig artikel 17, § 1 door de Vlaamse regering aangewezen toezichthoudende ambtenaren die gemachtigd zijn om overtredingen van dit decreet en zijn uitvoeringsbesluiten op te sporen en vast te stellen ;

2° de exploitant van een openbaar waterdistributienetwerk of de titularis van de aansluiting of zijn afgevaardigde die de verplichtingen met be-

trekking tot de levering van een gratis hoeveelheid water bestemd voor menselijke consumptie niet naleeft, met name bij niet-naleving van artikel 5, § 3 en zijn uitvoeringsbesluiten ;

3° de exploitant van een openbaar waterdistributienetwerk die de verplichtingen met betrekking tot de aansluiting op het openbaar waterdistributienetwerk niet naleeft, met name bij niet-naleving van artikel 5, § 1 en zijn uitvoeringsbesluiten ;

4° de waterleverancier die de overeenkomstig artikel 8 en zijn uitvoeringsbesluiten opgelegde openbare dienstverplichtingen niet naleeft ;

5° de exploitant van een openbaar waterdistributienetwerk die de overeenkomstig artikel 16 en zijn uitvoeringsbesluiten opgelegde verplichtingen met betrekking tot het waterverkoopreglement niet naleeft.

Artikel 20

De leden van het dagelijks bestuur en de personeelsleden van de reguleringsinstantie die de overeenkomstig artikel 11, § 3 opgelegde verplichtingen met betrekking tot het beroepsgeheim niet naleven, worden gestraft met de straffen, bepaald door artikel 458 van het Strafwetboek.

Artikel 21

In geval van herhaling binnen twee jaar na de jongste veroordeling, mogen de in artikelen 18 en 19 vermelde straffen worden verdubbeld.

HOOFDSTUK VIII

Administratieve geldboetes

Artikel 22

§ 1. Voor iedere inbreuk op :

1° de overeenkomstig artikel 7, § 1 en § 4, en zijn uitvoeringsbesluiten opgelegde controleverplichtingen, wordt een administratieve geldboete opgelegd van 750 euro ;

2° de overeenkomstig artikel 4, § 4, eerste lid, 2° en 3°, en tweede lid en zijn uitvoeringsbesluiten opgelegde verplichtingen om de bevoegde diensten van de Vlaamse regering in te lichten en informatie te leveren, wordt een administratieve geldboete opgelegd van 750 euro ;

3° de overeenkomstig artikel 4, § 4, eerste lid, 1° en zijn uitvoeringsbesluiten opgelegde verplichtingen om de verbruikers in te lichten of van informatie te voorzien, wordt een administratieve geldboete opgelegd van 375 euro ;

4° de overeenkomstig artikel 13, § 2 en zijn uitvoeringsbesluiten opgelegde verplichtingen om de reguleringsinstantie van informatie te voorzien, wordt een administratieve geldboete opgelegd van 375 euro ;

5° de overeenkomstig artikel 5, § 2 en zijn uitvoeringsbesluiten opgelegde verplichtingen om een watermeter te plaatsen, wordt een administratieve geldboete opgelegd van 125 euro per niet geplaatste watermeter.

§ 2. De administratieve geldboete wordt opgelegd door de door de Vlaamse regering aangewezen ambtenaren.

§ 3. De overtreder wordt van het voornemen om een administratieve geldboete op te leggen in kennis gesteld bij ter post aangetekende brief met bericht van ontvangst.

Deze kennisgeving vermeldt het bedrag van de administratieve geldboete en ook de dag, de plaats en het uur waarop een hoorzitting wordt gehouden waar de overtreder zal worden gehoord.

§ 4. Na de hoorzitting nemen de door de Vlaamse regering aangewezen ambtenaren, andere dan die bedoeld in § 2, de zaak onmiddellijk in beraad. De beslissing wordt met redenen omkleed. De ambtenaren delen de beslissing mee aan de overtreder binnen tien dagen na de hoorzitting, bij ter post aangetekende brief met bericht van ontvangst.

§ 5. De Vlaamse regering bepaalt de nadere regels met betrekking tot de in § 3, tweede lid bedoelde hoorzitting en met betrekking tot de betaling van de administratieve geldboete.

Indien de overtreder in gebreke blijft bij het betalen van de administratieve geldboete, wordt de geldboete bij dwangbevel ingevorderd. De Vlaamse regering wijst de ambtenaren aan die gelast zijn dwangbevelen te geven en uitvoerbaar te verkla-

ren. Die dwangbevelen worden betekend bij deurwaardersexploot met bevel tot betaling.

§ 6. De vordering tot voldoening van de administratieve geldboete verjaart na verloop van vijf jaar, te rekenen vanaf de dag waarop ze is ontstaan.

De verjaring wordt gestuit op de wijze en onder de voorwaarden, bepaald in artikel 2244 en volgende van het Burgerlijk Wetboek.

HOOFDSTUK IX

Slotbepalingen

Artikel 23

Voor het Vlaamse Gewest wordt de wet van 14 augustus 1933 betreffende de bescherming van drinkwaters opgeheven, met uitzondering van artikel 1 bis, § 3 en § 4, die worden opgeheven op het ogenblik van de inwerkingtreding van het besluit van de Vlaamse regering, genomen ter uitvoering van artikel 5, § 3 van dit decreet.

Artikel 24

Dit decreet treedt in werking op de dag van de publicatie ervan in het Belgisch Staatsblad.